
12.10.87
שבועספורט
שרתון חזקה
תערובת וירג'יניה מעולה
Sheraton
20 KING SIZE FILTER VIRGINIA
אזהרה — משרד הבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות
אדחון

נחום סטלמך
כדורגלן, תשי"ט

רפי לוי
כדורגלן, תש"ך

אמציה לבקוביץ'
כדורגלן, תשכ"א

תני כהן־מינץ – כדורסלן, תשכ"ג, כ"ח

עמוס 1

עמוס מנסדורף, מנצחם של ג'ימי קונורס ובראד גילברט ב"פרס הגדול" בטניס – יוכתר ביום א' ביד־אליהו כספורטאי השנה

"עמוס 1" הוא שמו של לוויין התקשורת שישראל תשגר לחלל בעוד חמש שנים ו"עמוס 1" הוא גם עמוס מנסדורף, שקוראי "מעריב", בחרו בו כ"ספורטאי השנה" של ישראל תשמ"ז.

לאחר הפסקה של 7 שנים חוזר "מעריב" לקיים את טקס הכתרת ספורטאי השנה שלו, בצמוד לאירוע ספורט בין־לאומי סטגוני.

עשר פעמים לווה הטקס המסורתי במופע ספורט מהמעלה הראשונה: לראשונה בישראל קויים בו משחק קט־רגל ומכבי ת"א גם התמודדה עם כוכבי הליגה האמריקניים בכדורסל (1972); לראשונה בישראל כדוריד יפאני (1973), לראשונה בישראל קרב היאבקות בין ויקטור זילברמן ואלוף אירופה הגרמני ארולף זייגר (1974), לראשונה בישראל קפיצה לגובה באולם, של שיאן העולם דווייט סטונס ולראשונה בישראל גם טניס באולם – סטן סמית נגד תום אוקר (1975). מכבי ת"א בכדורסל נגד קאנון ונציה (1976), כוכבי הליגה בכדורגל נגד נוטינגהאם (הוכתרה אותה עונה כאלופת אנגליה) ב־1977. לראשונה בישראל ביורן בורג נגד ויטאס גרולייטיס (1978), מכבי ת"א בכדורסל נגד כוכבי הליגה (1979) והנבחרת נגד סאותהמפטון (1980).

"ספורטאי השנה" תשמ"ז, ה־29 במניין, יוכתר ביום א', 25 באוקטובר ביד־אליהו, כשנבחרת ישראל תתמודד עם אלופת אירופה והפתעת השנה בכדורסל העולמי, נבחרת יוון, עם כוכבה הגדול ניקי גאליס ובהזדמנות זו גם ניפרד ממיקי ברקוביץ' ומוטי ארואסטי, המסיימים שירותם בנבחרת.

גרשון שפע
שחיין, תשכ"ב

מרים סידרנסקי
אתלטית, תשכ"ד

נחמיה טירקיס
קלעי, תשכ"ו

מיקי ברקוביץ'
– כדורסלן
תשל"ז, ל"ט, מ"ג

אברהם מלמד
שחיין, תשכ"ח

גיורא שפיגל
כדורגלן, תשכ"ז

צפניה כרמל ז"ל
שייט, תשכ"ט

אסתר רוט – אתלטית, תשל"א, ל"ב, ל"ד-ל"ז

מרדכי שפיגלר
כדורגלן, תש"ל

טל ברודי
כדורסלן, תשל"ב

עודד מכנס
כדורגלן, תשל"ח

אלי אוחנה
כדורגלן, תשמ"ד

דורון ג'מצ'י
כדורסלן, תשמ"ה

עמוס מנסדורף
טניסאי, תשמ"ו-מ"ז

שלמה גליקשטיין – טניסאי, תש"מ-מ"ב

שבועספורט

מודעות: גילה שניידר, חיליק עמיר טל: (03)439442

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: שפי דגן
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט:
אבי בטלהיים

בשער

ניקי גאליס, כוכב יוון, אלוף אירופה, ביום א' בת"א בטקס הכתרת "ספורטאי השנה" של "מעריב"

מה בגליון

"פעם גדנ"עי – תמיד גדנ"עי"

40 שנה למועדון הכדורגל

גדנ"ע

לשוני וכל בית הגדנ"ע

עבר מפואר ובתקוה
לא פחות לעתיד מזהיר!

גדעון מוליוב
"דיאדורה"
שביל המפעל 1, תל־אביב
טלפון 03-824434

לשוני ולבית הגדנ"ע

ברכות ליום חג למועדון המיוחד במינו בישראל!

גיל־עד ביטוח בע"מ
סוכנות גיל־עד ולויטפריד
היצירה 21, ת"א 66850, טל. 03-384141-2-3

לשוני ולבית הגדנ"ע

ביום חגכם
ובחזרה לימי הזוהר

אריה מוליוב
אלוף ספורט
תרמ"ב 20, ראשון־לציון
03-9663882, 03-9663930

אגודת הפועל תל־אביב בכדורגל

מברכת את **מועדון הגדנ"ע**

ביום חגה

כה לחי!

לשוני ומועדון הגדנ"ע

ל־40 שנות פעילות
כה־לחי!

הנהלת
הכח מכבי רמת־גן

לשוני ומועדון הגדנ"ע

ל־40 שנות פעילות
ישר כח
עלו והצליחו!

אחים חליבה

לשוני ומועדון הגדנ"ע

תודה על הכוון שהענקתם לי

ציון קדם
"קדם" שרותי ביטוח
שד' ירושלים 6, רמת־גן, 03-5742888

לשוני ולמועדון הגדנ"ע

ברכות ביום חגכם ה־40

יוסי פטר – א.א.ש
חברה לבדק בית, שיפוצים ואינסטלציה
ביאליק 77, רמת־גן, 03-737664

איחולים לחזרה לימי הזוהר

שלום ואנו
סוכנות לביטוח בע"מ
הנמל 26, חיפה
04-532165-6-7

למועדון הגדנ"ע

המשיכו בדרככם ישר כח!!!

שמשון תל־אביב
ההנהלה והשחקנים

לשוני ומועדון הגדנ"ע

עלו והצליחו בפעילותכם הספורטיבית

מסעדת אריה שאשא
שד' קוגל 25, חולון
03-883777, 03-888777

לשוני ומועדון הגדנ"ע

ברכות ביום חגכם ה־40

נגרית האחים בן־משה
ייצור כל סוגי נגרות
מסילת ישרים 2, פינת קיבוץ גלויות
תל־אביב, טל. 03-381963

לשוני ולמועדון הגדנ"ע

ברכות ביום חגכם המשיכו בפעילותכם הספורטיבית

יצחקי נברשות אורל יבוא, יצוא ושיווק
חנות: וולפסון 23, ת"א, 03-814593
מפעל: אילת 16, יפו־ת"א, 03-827003

לשוני ולבית הגדנ"ע

שאו ברכות ביום חגכם ה־40 עלו והצליחו!

נ.נ.א בע"מ
ציקו פרקש יהודה...

אגודת מכבי תל־אביב

מברכת את **מועדון הגדנ"ע**

ביום חגה – 40 שנה
המשיכו בדרככם!!

כל נדרי - בסיאול

ה"שף" מבטיח מטעמים, 24 שעות ביממה. רק על אוכל כשר לא חשבו שם, משום־מה – עד לפני שבועיים. עכשיו הכל מוסדר. חברת תעופה והצבא האמריקני פתרו את הבעיה ◄

הפארק האולימפי. ברוב מיתקניו יתחרו ספורטאי ישראל שיופיעו בסיאול ב־88'. ▼

לראשונה בתולדות הספורט הישראלי תבלה משלחתנו את ראש השנה, יום כיפור, סוכות ושמחת תורה – באולימפיאדה ■ איך הוסדר עניין בית־הכנסת בכפר האולימפי ■ איך הובטח מזון כשר ■ תלבושת הייצוג תיקבע בימים הקרובים. לא ברור אם תכלול כובע ■ ממה התאכזבו הקוריאנים ■ ראיון עם מנכ"ל הוועד האולימפי, *אורי אפק*, שחזר מסיאול

אלכס דורון

משלחת ישראל לאולימפיאדה ה־24 בסיאול, תעשה בבירת דרום־קוריאה את כל הימים הנוראים של תשמ"ט – ראש השנה ויום הכיפורים וגם סוכות ושמחת תורה. תהיה זו הפעם הראשונה בתשע השתתפויותיה של ישראל עד כה במשחקים האולימפיים, שכדבר הזה יהיה. "המארגנים הקוריאנים לא היו ערים לבעיתיות הזו", מגלה אורי אפק, מנכ"ל הוועד האולימפי ומי שנתמנה כמנהל משלחת ישראל לסיאול (שף דה מיסיון). הוא חזר לפני כמה ימים מקוריאה, שם ברק "ממש עם סטופר ביד", לוחות־זמנים ונושאים ארגוניים שונים הנוגעים לשהותה של המשלחת בסיאול.

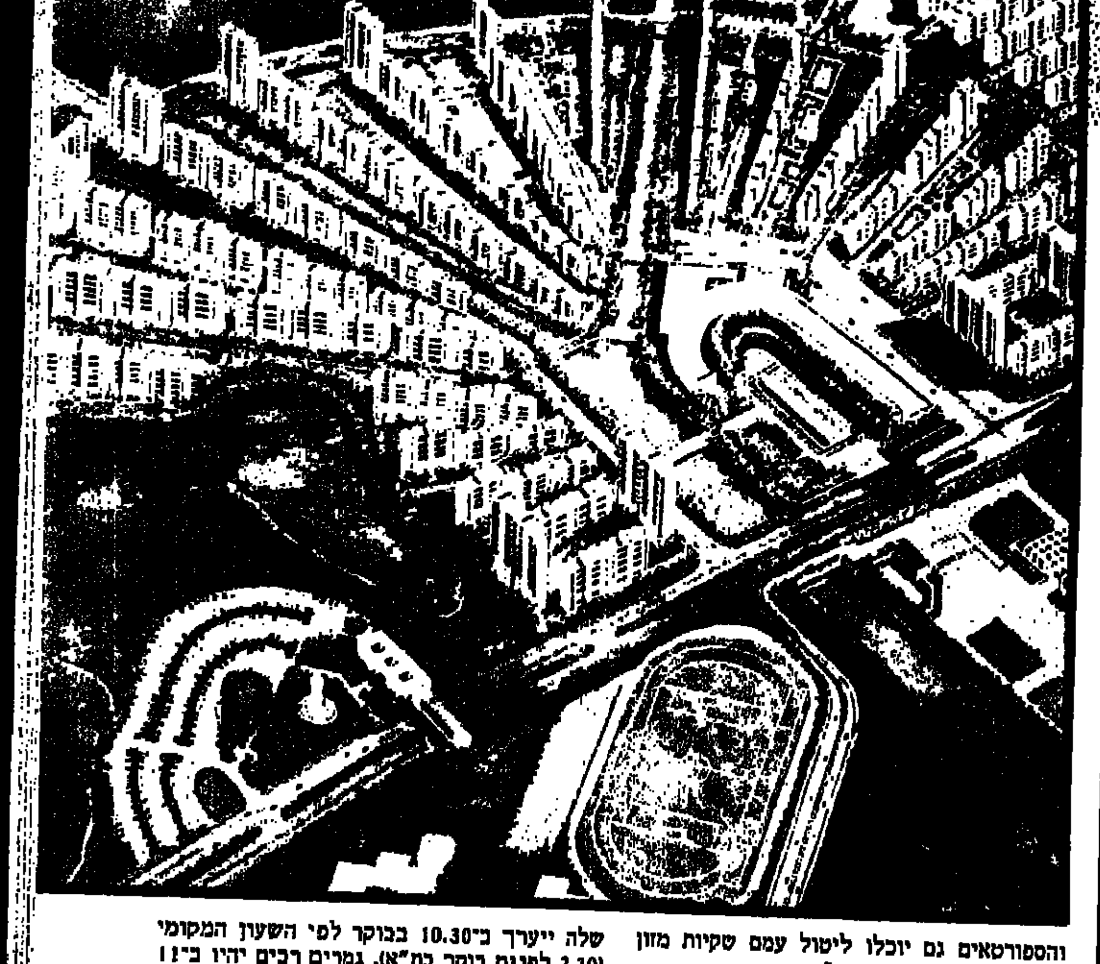
הקוריאנים מזמינים עתה, בזה אחר זה ובקבוצות קטנות, נציגים מכל אחת מהמדינות שיטלו חלק במשחקים כדי, לבחון עמם בעיות ספציפיות הנוגעות לכל משלחת. אפק עשה בסיאול יחד עם נציגי ארה"ב, מערב־גרמניה, אוסטריה ואחת ממדינות אפריקה. "מסתבר, הוא אומר, שישראל הקטנה היא בין 18 המדינות הראשונות בעולם שנרשמו למשחקי סיאול. הקוריאנים דווקא אהבו עובדה זאת מאד".

26 שעות טיסה

המשלחת לסיאול תעשה בקוריאה חודש חסר שבוע. מרגע ההמראה מנתב"ג ועד לנחיתה בנמל התעופה הבין־לאומי של קוריאה, יעברו עליה 26 שעות טיסה. היא תשוכן בכפר האולימפי שבנייתו תסתיים במאי. תשעה סוגים של דירות יש בכפר. העקרון: בכל דירת מגורים 2 או 3 חדרים, ל־4 או 6 דיירים. לכל דירה שירותים ומטבחון, לא כמו בלוס אנג'לס שהשירותים נקבעו בסוף המסדרון. יש דירות שהן בצורה של קוטג'. "מדובר באיכות וברמת־דיור דומה לזו שבמגורי הסטודנטים במכון וינגייט", אומר אפק.

מחצית מהדירות כבר נמכרו לקוריאנים שייכנסו לדור בהן מיד אחר המשחקים. עומדים בתור לרכישת הדירות הללו. "דירות לדוגמא הוקמו מחוץ לכפר. הכפר עצמו הוא מחוץ לתחום לכולם והשמירה עליו, כבר מעתה, הדוקה. הקוריאנים אינם מסתירים את העובדה שהחשש היחיד שלהם הוא

אורי אפק עם סין ריאנג קאנג (מימין), ממחלקת אסיה בוועדה המארגנת, שגם יטפל בכל ענייניה של ישראל באולימפיאדה. בחוג הידידים 150 את"מים ש"מתים" לעשות משהו למען ישראל ▼

כך ייראה הכפר האולימפי, כשתסתיים בנייתו במאי. בכל דירה יהיו 2-3 חדרים עם כל השירותים, לרבות מטבחון לשירותם של 4-6 ספורטאים. עכשיו עומדים שם בתור לרכוש את הדירות, שיוצעו למכירה לאחר המשחקים. ◄

ממעשה פרובוקציה או חבלה מצד הצפוניים. הם גם אומרים שניתן להכניס פצצת־זמן ולכוונה לפעול בעוד שנה, ולכן הם זהירים מאד".

בכניסה לכל דירת מגורים יש כפכפים וחובה לחלוץ את הנעליים. אמצעי נוסף לשמירה על הניקיון הקפדני – אחד הסמלים המאפיינים המובהקים של הקוריאנים. למשלחות גדולות יהיו גם חדרי התכנסות וישיבות. "למשלחת שלנו יהיה חדר מיוחד לשירותי רפואה, בנוסף לשירותים שיינתנו בידי המארגנים", אומר אפק.

מנסדורף יהיה בסיאול, במאי

עמוס מנסדורף לוקח ברצינות רבה את הכנותיו לסיאול, שם ישתתף בטורניר הטניס האולימפי הרשמי הראשון מאז 64 שנה. כפי שהקלעים והשייטים השתתפו עתה בתחרויות מבחן שנערכו שם, יגיע מנסדורף לסיאול במאי לטורניר הכנה דומה, בבחינת חזרה כללית לטורניר האולימפי.

במארס נדע אם נבחרת הכדורגל תשתתף בטורניר סיאול והרכבה הסופי של המשלחת יקבע בסוף מאי. המארגנים דורשים שרשימה שמית סופית תגיע לידיהם עד 15 ביולי.

הספורטאים בענפים הבודדים יקיימו ביולי־אוגוסט מחנות אימון אחרונים, כנראה באירופה.

השייטים שיתחרו במפרץ פוסאן למדו שהתנאים שם קשים, הפכפכים וכוגרניים. הם יודעים כבר היכן יתגוררו ורק בקשה אחת היתה להם: לדאוג שחדריהם יפנו לים. אחד מהם אמר: "אני רוצה לקום בבוקר ולראות את הים ואז אני מתחיל להתכונן נפשית לתחרות שתהיה אחה"צ".

"הקוריאנים – חרוצים, מסודרים, אדיבים, צמודים לתוכניות ולפרטיכל מבלי לסטות כהוא־זה, לא גמישים – קבעו בכפר הספורטאים בתי־תפילה לקאתולים, פרוטסנטים, מוסלמים, בודהיסטים ובית תפילה ל'יהודים ולכל השאר'. נאלצתי לגייס בדחיפות את הרב של הצבא האמריקני החונה בקוריאה כדי להסביר להם שהדבר בלתי אפשרי ושעלינו לקבל מיתקן נפרד. הם הציעו, תחילה, שלאחר התפילה שלנו נפנה את המקום ל'בני דתות אחרות', אולי התכוונו לעובדי אלילים או משהו אחר. הסברנו, הרב ואנוכי, שהדבר לא אפשרי. גם הבהרנו כי יש לצפות ליהודים רבים ממשלחות אחרות בתפילות בימים הנוראים. במיוחד ביום כיפור. זאת הקוריאנים לא כל כך הבינו. 'הרי ישראל תיוצג כאן עם משלחת קטנה מאד, אז מהיכן יגיעו 200 יהודים, כפי שאתם אומרים?', שאל אחד מחברי הוועדה המארגנת. לבסוף נפתרה הבעיה. יהיה לנו שם בית כנסת בנפרד ויתכן שגם חזן יגיע, במיוחד לתפילת 'כל נדרי'. יתכן שהוא יוטס מישראל...

מזון כשר

"כבר עתה ברור כי איש מספורטאי ישראל לא יתחרה ביום כיפור ונדאג שאיש מהם לא יחלל את היום הקדוש בפרהסיה. גם לבעיית הכשרות לא היו המארגנים מודעים והיא נפתרה רק עתה. בעזרת חברת תעופה ושלטונות הצבא האמריקני, יוטס מזון כשר לכפר. חדר האוכל, בניגוד לאולימפיאדות הקודמות, יהיה פתוח ברציפות 24 שעות ביממה והספורטאים גם יוכלו ליטול עמם שקיות מזון לאתרי התחרויות והאימונים".

"סיאול עתה, פחות משנה מהפתיחה, נראית כבר בקישוטיה וברעשה כמו לוס־אנג'לס, שלושה ימים לפני האולימפיאדה של 84'. ליד כל אתר בנייה יש שלט של ספירה לאחור: עוד 300 יום לפתיחה, עוד 180 יום להשלמת הבנייה. עובדים שם עם סטופר ביד. הסיסמא: 'יותר טוב, יותר גדול מאי פעם'. זו האולימפיאדה שלקראתה נערכו יותר חזרות־כלליות מאשר כל אלו שהיו לפניה. משחקי אסיה, אשתקד, היו חלק מהחזרה הכללית. לפני כמה ימים באו 70 אלף לאיצטדיון המרכזי לצפות בחזרה כללית של צעדת המשלחות...

שלה ייערך ב־10.30 בבוקר לפי השעון המקומי (2.30 לפנות בוקר בת"א). גמרים רבים יהיו ב־11 לפנה"צ. "מבחינת ספורטאי ישראל, הרי שהתחרויות שלהם, ייערכו ברובם בבוקר. השייט, במפרץ פוסאן, מ־1 בצהריים עד 4 אחה"צ. המארגנים הודיעו כי לכל ספורטאי תינתן אפשרות לפחות פעם אחת להתאמן באולם או במיתקן שבו יקיים את התחרות שלו", אומר אפק.

בימים הקרובים תיקבע גם התלבושת הייצוגית של המשלחת לסיאול. "מכל מקום יהיו בה אלמנטים של צבעי כחול־לבן. לא ברור עדיין אם הפעם נצעד עם כובע. מסתבר כי שני־שליש מהמשלחות אינן משתמשות בכובעים. בעבר היה הכובע חלק מתלבושת הייצוג של ישראל", סיפר אפק.

הוא בדק את תנאי מזג האויר בסיאול, בדיוק בימי האולימפיאדה (17 בספטמבר עד 2 באוקטובר). "ב־30 השנים האחרונות, אמרו לי המארגנים, הטמפרטורה שנרשמה בתקופה הזו היא 16־18 מעלות ומזג האויר נאה. רק אשתקד, בטקס פתיחת משחקי אסיה שקויים במועד זהה לפתיחת האולימפיאדה, ירד 'מבול', אבל לא בוצעו סטיות כהוא־זה מהתוכנית והספורטאים צעדו בגשם חשוטף... התחרויות עצמן קויימו בתנאים נוחים מאד. מכל מקום, הלהבה האולימפית עוצבה כך שתעמוד בגשם..."

ממה התאכזבו חברי חוג הידידים

"בסיאול, סיפר אפק, ששה ישראלים בתפקיד, נציגי צ"ים, כור ותידראן ועוד פחות מעשרה יהודים, אנשי עסקים. גם בצבא האמריקני מעט יהודים. את תפילת 'כל נדרי' ויום הכיפורים, שניהל הרב של צבא ארה"ב, ערכנו עמם בבית הכנסת הקטן שליד מלון הפאר 'שילה' שבו יתגוררו באולימפיארה חברי הועדה המארגנת. בית הכנסת הזה קיים 22 שנה.

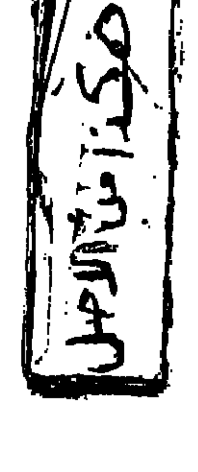
"במהלך הדיונים עם חברי הועדה המארגנת התברר כי אחד מהם מגלה בקיאות מרהימה באל"ף בבי"ת העברי. מסתבר כי אביו מרצה לעברית בפאקולטה לתיאולוגיה באחת מ־100 האוניברסיטאות שבסיאול בת 10 מיליון התושבים (רבע מאוכלוסיית המדינה). איש זה אמר לי כי שמע מאביו כי האות ב' נכתבת כפי שנכתבת משום שעל פי האגדה היהודית בסיסה מסמל את הקרקע ו'גגה' את השמיים והקו המחבר ביניהם הוא הסולם שמהקרקע לשמיים...

"עוד גיליתי כי בסיאול יש חוג לידידות ישראל־קוריאה וכו 150 אישים חשובים, פרופסורים וגנרלים חשובים, שניים מהם אפילו מדברים עברית שוטפת כי למדו בישראל. הם שאלו אם אנחנו זקוקים למשהו, לאיזו עזרה. עשה רושם שקצת נפגעו כשלא מצאתי להם משימה כלשהי...

"הקוריאנים 'מתים' לארח בימי המשחקים כל מיני ראשי מדינות. הם מצפים לנשיאים, מלכים, ראשי ממשלה. כשנאמר להם כי מישראל לא יגיעו אח"מים מהדרג הזה – הביעו נימה של אכזבה".

"מיתקני הספורט שנוגעים למשלחת ישראל נמצאים ב'פארק האולימפי', מרחק הליכה של דקות מכפר המגורים. כאן ייערכו תחרויות הטניס, השחיה, ההתעמלות, הסיוף והממשקולות. ב'קומפלקס הספורט' – אתר המיתקנים השני, במרחק של 10 דקות נסיעה בשירות האוטובוסים המיוחד שיופעל במשחקים, נכלל האיצטדיון המרכזי לטקסי הפתיחה והנעילה, לתחרויות האתלטיקה ולגמר הכדורגל וכן אולמות הכדורסל, בריכת הכדורמים, אולם האיגרוף ועוד".

עקב הבדלי השעות וגם משום שהטלויזיה האמריקנית רכשה את זיכיון השידורים, תהיה זו האולימפיאדה הראשונה בהיסטוריה שטקס הפתיחה

כדורסל+

משה לדר

מאשר המשחק הבין־ארצי עם יוון, ביום א' הקרוב.

כמי שמכיר את מיקי לפני ולפנים – לא אתפלא אם המשחק הזה לא יהיה גזור כל כך על פי מידותיו.

אלא שמיקי של היום, כאשר נדנדת הנקודות שלו למשחק נעה בין 0 ל־24, מאזן שאינו מדבר דווקא בזכות היציבות, אינו יכול, כנראה, לברור לעצמו את המקום והמועד המתאים לפרישה מהנבחרת הלאומית, אותה שירת יותר מכל שחקן אחר, ועליו להסתפק במה שיש.

אבל גם כך – יש לשער שהקהל שלנו יידע להוקיר את פעולתו ברוכת השנים וההישגים של מיקי, כמו גם את תרומתו הגדולה לנבחרת הלאומית.

מיקי. סוף פסוק בנבחרת.
לא בקבוצה.

מיקי וניקי. ביום א' ביד־אליהו הם שם שוב ילחצו ידיים בחמימות. "מלך אירופה 87" בא להיפרד מברקוביץ' ולהכתרת עמוס מנסדורף (צילום: עדי אבישי)

ניקי

ראינו אותו בעבר. שחקן מחונן, אבל רק אחד משורה של מצטיינים ששיחקו על הפרקט שלנו. נראה אותו שוב ביום ראשון הקרוב, ביד־אליהו, בערב ההכתרה של עמוס מנסדורף ושאר "ספורטאי השנה" של "מעריב", הפעם – בבגדי המלך החדשים. ושלא כמו באגדות ובסיפורים – המלך אינו עירום.

זהו מלך בשר ודם. ניקי גאליס שמו.

ועוד לפני שנחת, עוד לפני שקיים אימון, עוד לפני שהוצג לקהל ביציעים – כאן, ממקומי שליד שולחן המערכת, אני רוצה להצדיע לו.

ניקי גאליס, אחד הכדורסלנים היותר אטראקטיביים בכדורסל האירופי, סחף, כזכור, ביוני האחרון, את נבחרת הלבן־כחול של יוון לכתר האירופי.

זה לא תשדיר שירות ולא דברי הם שיוסיפו או יגרעו מתהילתו של ניקי, שקשה לתארה במלים. אני סבור שאם תחודש מסורת האלים ביוון – יהיה לו, בלי ספק, מקום בפנתיאון. כה רבה תהילת האיש הזה מסלוניקי.

בערב שבו גברה יוון על ברית־המועצות, דומה שהעולם היה בהישג ידו. לו אך רצה – יכול היה לקבל יותר מחצי המלכות ביוון, שכידוע כבר איננה, אך למענו אפשר היה להחיותה.

זוכרים את הכתרים שקשרו כאן לטל ברודי ? למיקי ברקוביץ' ? – קחו את ערבי ההיסטוריה־היסטוריה הללו, הכפילו ואפילו שלשו, וגם אז – זה לא ידמה למה שהתרחש ביוון בערב שבו זכו ניקי וחבריו במדליית הזהב האירופית.

אנחנו, כתושבים במדינה ים־תיכונית, בדומה ליוון, צריכים להבין מה קורה כאשר נציגי ספורט של מדינה קטנה כיוון (9 מיליון נפש) מנצחים ספורטאים מאחת משתי מעצמות העל עלי אדמות.

גם לנו זה קרה עם צסק"א מוסקווה, שב־77' "אכלה אותה". ביוון זה קרה השנה ודי טבעי שגם כיום, ארבעה חדשים ומשהו אחרי הזכייה בתואר האירופי, עדיין מדברים על ניקי־טריקי שניצח את הרוסים.

בממדים טבעיים – אינו יכול להיחשב לענק. רק תן לו גופיית־ספורט, כדור ולוח סל – והנה הוא נכנס היטב לממדיו האימתניים של ראמבו. וכשם שראמבו יכול לכל אחד ולכל דבר – כך גם ניקי.

ראמבו יש רק אחד. ניקי, לעומתו, משחק אותה בחמישייה. ולמרות זאת – הוא הסליסט המוביל את הפילהרמונית היוונית, שבכינור שני ושלישי מנגנים בה עוד כמה נגנים טובים. אלה – בשיתוף פעולה עם אליל הזמר דאלאראס – יכולים לעשות לנו את הערב.

כדאי לעשות x בלוח הפגישות של שעות הערב המוקדמות ביום ראשון, 25 באוקטובר. לבטל הכל ולבוא ליד־אליהו לראות גיבור יווני בצבעים טבעיים.

מיקי

אצל מיקי – לעולם אין לדעת. באותה פתאומיות שבה הודיע על פרישתו מנבחרת הכדורסל, ערב צאתה לאליפות אירופה האחרונה בפיראוס, כך גם הודיע על שובו לנבחרת שיצאה לבולגריה ושממנה חזרת עם תעודה סוג ב'.

באותה ספונטאניות, המאפיינת כמה מן המהלכים של מיקי בשנה־שנתיים האחרונות, נודע גם על הפרישה הסופית (?) שלו מהנבחרת הלאומית. לדעת הוגי הרעיון – לא נמצאו תפאורה ורקע מתאימים יותר

מוטי

בעוד כמה חדשים/שנים, או מתי שזה יקרה, כאשר מכבי תל־אביב, ולא איגוד הכדורסל, תחליט להיפרד מצמד המ"מים שלה, מיקי ומוטי, יהיה לערב הזה בוודאי גוון אחר.

במכבי ירצו להיפרד מהם כפי שנפרדו מתני כהן־מינץ, מטל ברודי, מלו סילבר. בגדול. מהבחינה של מכבי – מיקי ומוטי הם לב ליבה של הקבוצה. היום שבו יפרשו השניים גם מן המדים הצהובים־כחולים – יוכל להירשם כסוף תקופה במכבי.

בנבחרת – לא הצליחו השניים ללכת יד ביד. לוח המשחקים הבין־ארציים מורה על כך בבירור. 167 משחקים למיקי; רק 85 למוטי.

ב־1986 הודיע מוטי על פרישה מהנבחרת. כיבדו את רצונו. לא לחצו עליו יתר על המידה. הבינו (וגם מוטי הבין) שיש כמה צעירים הנושפים בעורפו. מאז מחכה מוטי להזדמנות שהאיגוד יודה לו, ואילו האיגוד רוצה שתרד לו אבן מהלב וש"החשבון" עימו ייסגר.

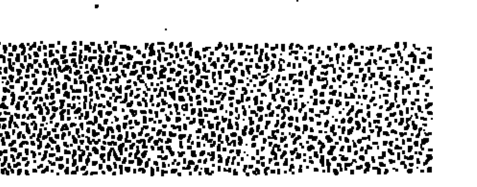
וההזדמנות באה. ביום ראשון, יחד עם מיקי – יאמר מוטי "שלום" לנבחרת.

לא עוד מיקי ומוטי בכחול־לבן.
רק במכבי תל־אביב. בצהוב־כחול.

מוטי וחן (היורש), סוף־סוף נזכרו להיפרד מ"הדינאמיט האדום" (צילום: עדי אבישי)

רפי אוסמו הגדול. "מכבי חיפה זה הכל בשבילי" (צילום: עודד מילשטיין)

"מוכן לוותר על המשכורת עד סוף העונה"

רפי אוסמו (הגדול), "ירוק ותיק" במכבי חיפה, מוכן לצעד כה מרחיק לכת – "העיקר שנצליח" ■ משחרר מעט מהלחץ שעל לוח ליבו ומגלה מה שמעיק עליו בימים אלו, נוכח מצבה העגום של קבוצתו ■ "אני בן אדם גמור, קרוע לגמרי"

אלי קמיר

– אלי כהן הלך ואתה, רפי, הפסקת לפגוע...

– לא נכון. רק מרחוק זה נראה כך.

– יש עובדות.

– איזה עובדות, מה עובדות?! במשחק בחולון הייתי אחד הבודדים שהיו טובים. גם נגד בני יהודה.

– ומה עם בית"ר ת"א, ובאר־שבע?

– נכון, נגד בית"ר לא הייתי טוב.

– תודה רבה.

– בחייך, היום התקשר אלי אחד העיתונאים והתנצל שנתן לי ציון 4. אמר שהגיע לי יותר, רק היה חייב לתת לי – כי המשחק היה חלש.

– אולי הפחדת אותו?

– שטויות.

[redacted]

– בוא נחזור לאלי כהן...

– זה לא סוד שאלי ואני הסתדרנו שגעון. היה בינינו שיתוף פעולה טלפאתי.

– כן, הוא שמר עליך מקדימה, אבי רן מאחור – הכל היה בסדר.

– בוא לא נדבר על אבי רן. זה עניין יותר מדי רגיש.

– אתה טוב בתור בלם אחורי?

– אני משחק איפה שהמאמן אומר לי. גם בתור בלם קדמי הצלחתי.

– כי שם קל הרבה יותר להצליח.

– ברור! בתפקיד הבלם האחורי האחריות גדולה יותר.

– וזאת הבעיה אצלך.

– למה? 5 שנים שיחקתי בתפקיד הזה והצלחתי.

– ברור, בשיטה של "בום בום".

– מנסל אמר לי פעם שאני לא שחקן טכני. אם אעבוד קשה ואעשה את העבודה – הקבוצה ואני נרוויח.

– בוא אני אעזור לך: אתה שחקן אסור.

– נכון.

– אז אולי תסביר לי איך זה שאתה היחיד מבין הבלמים, שמחזיק שם מעמד.

– אני לא רוצה להישמע שחצן אבל עובדה שהיו כבר כמה מאמנים וכולם נתנו לי לשחק.

– לדעתי יש גם סיבות אחרות.

"[illegible]"

– אני מוכן לשים את היד על ספר תורה ולהישבע שזה לא נכון.

– אתה עושה קליקות.

– אני?! – תשאל שחקנים.

– שאלתי.

– מה אתה מצפה, שמחזירים את ירון פרלסני אז אני אפתח רגליים? שאני אגיד לה: בוא ירון, תשחק, אני אשב בחוץ. מהזו תדע לך, שאני היחיד שעודדתי את בריאלובסקי. כשברוך ממן היה בבית חולים הייתי אצלו פעמיים ביום.

– ומה עם ציון מרילי?

– מי כבר סיפר לך?

– מה זה משנה. אתם לא מסתדרים.

– את הבעיות שלי עם ציון אפתור בעצמי. אני חושב שדברים כאלו כדאי שיפתרו בתוך הקבוצה.

– והרמליסטים (קלינגר, גבעול, רוזנטל)...

– אני ביחסים מצויינים איתם.

– גם עם קלינגר?

– בהחלט!

– אבל אתה כל הזמן אומר שהוא לקח לך את המקום בנבחרת.

– לא נכון. ההצלחה שלו היא ההצלחה שלי, של מכבי חיפה.

– אגב נבחרת! הנה עוד הוכחה שאתה לא טוב...

– עדיף שלא אגיד מה אני חושב על הנבחרת.

– טוב, ניפו אותך.

– איזה ניפוי! כשמיחיץ' הגיע הוא ביקש את כל הסגל של יוסל'ה. אני היחיד שלא הוזמנתי.

"המאמן שלף שם לי רגל בעניין ההזמנה לנבחרת"

– זאת אומרת שבגרוורי מחפש אותך...

– לא הוא, אבל מישהו אחר – כן.

– זה כבר נשמע מותח, אולי תשתף אותי?

– המאמן שלי לשעבר, שלמה שרף. הוא שם לי רגל. על שלמה הזה יש לי הרבה מה להגיד.

> ### קבוע בהרכב מגיל 17
>
> רפי אוסמו, (אוסמו הגדול), נולד ב־25 במארס 1963. את צעדיו הראשונים במכבי חיפה עשה עוד בגיל 10. היה חבר נבחרת מכבי ישראל עם המאמן ג'וני הרדי ונבחרת הנערים של עמנואל שפר. לקבוצה הבוגרת עלה בגיל 16 וחצי, כשמכבי חיפה שיחקה עדיין בליגה הארצית. שנה מאוחר יותר תפס מקום בהרכב – מאז הוא שם עד היום.
>
> לאחר הכשלון של הנבחרת בטורניר הקדם־עולמי, הוזמן לסגל – אולם הזמנתו לא חודשה בעידן מיחיץ'. חוץ מזה הוא גם עובד בחברת "וולוו", נשוי ובקרוב יהיה גם אב.

– אז תגיד.

– עזובו רק תדע לך – שחלק גדול מהכשלון השנה זה באשמתו.

– ועכשיו אתה סוגר חשבונות?

– אין שום קשר. שלמה ידע לקחת לעצמו רק את ההצלחות. כולם יודעים על הקליקות שהוא עשה עם ברוך וסלקטר.

– אומרים לי שאתה לוקח יותר מדי ללב...

– אני בן־אדם גמור. אולי לא מזיל דמעה, אבל אני קרוע לגמרי. תאמין לי: מכבי חיפה זה הכל בשבילי. אני מוכן לוותר על המשכורת עד סיום העונה – העיקר שנצליח.

– בסוף אביעד (יו"ר מכבי חיפה – א.ק.) עוד יקח אותך ברצינות.

– הלוואי. העיקר שנצליח!

לעניך בלבד

כתב: אבי מורגנשטרן; צילום: עדי אבישי

תעודת זהות

כינוי: רובש
עיניים: ירוק־כחול. "תלוי בבגדים שאני לובש".
שיער: בלונדי
גובה: 187 ס"מ
משקל: 82 ק"ג
מצב משפחתי: רווק. חבר של רונית.

מעריץ

מעריך אבל לא מעריץ את שמעון פרס
בספורט: מעריך את אורי מלמיליאן

רגע גדול בקריירה

זכייה בגביע המדינה והופעה ראשונה בנבחרת

אהבות קטנות

בעלי־חיים: חתולים
צבעים: לא משנה
מאכל: סטייקים

רגע של אכזבה

ההפסד למכבי חיפה, כשיכולנו לקחת אליפות

מוסיקה וספרים

פופ מתקדם. היווריתמיקס.
לא תולעת ספרים: "קין והבל", "ציפורים מתות בסתר"

מה אוהב אצל בחורה?

"במילה אחת — מה שאצל החברה שלי"

תחביבים נוספים

כדורסל

כוכבי קולנוע

צ'רלס ברונסון, קים בסינגר, אלן דילון

סרטים

פעמיים בחודש. האחרון: "הטבח, הגנב, אשתו והמאהב" עם בט מידלר

אוהב / שונא

אוהב: דיסקוטקים, לשבת בפאב, להיות עם חברים
שונא: כשמשקרים אותי

תיאטרון

לא

חלום ילדות

להיות כוכב כדורגל

מכוניות

לא משוגע על זה, עדיף מרווחת, אמריקאית

בסיסית, החבטה ביד אחת או בשתיים היא זהה. קונורס מתכונן לחבטה ע"י סיבוב מהיר של הכתפיים, דבר שמאפשר לו לפגוש את הכדור לפני גופו ולהשתלט על הכדור.

סודו של ג'ימבו

ג'ימי קונורס, מגדולי הטניסאים בעולם כבר 15 שנה, הפגין בשבוע שעבר ברמת השרון את כישוריו הרבים ■ כך הוא עושה זאת: את החבטה האדירה המיוחדת שלו ■ כדאי ללמוד – לא ברור אם אפשר לחקות אותו

סרג'יו ליבדינסקי

ראיתם בשבוע שעבר את ג'ימי קונורס ברמת־השרון? – לא בטוח ששמתם לב ל"נשק הסודי" של אחד מטובי הטניסאים בעולם, ב־15 השנים האחרונות.

החבטה שפירסמה אותו ושגרמה רבים כל־כך לנסות ולחקותו, היא ללא ספק חבטת גב היד, בשתי הידיים ובעיקר החזרת ההגשה. כאן ג'ימי הוא במיטבו, בעל אופי אגרסיבי במיוחד, לא מסתפק בהכוונת ההגשה כדי להחזיר את הכדור בבטחון מעבר לרשת, אלא נכנס לתוך המגרש וחובט בעוצמה, ע"י סיבוב חזק מכתפיו. כך הוא מאלץ את גופו לכצע קפיצה.

רוב השחקנים, אפילו המקצוענים, שניסו לסגל לעצמם חבטה זו – נכשלו בכך. הסיבה? – לקונורס תיזמון מעולה ובטחון עצמי ללא סייג.

כל הנסיונות לחקות את משחקו – עלו בתוהו, עד כה. הוא אמנם כתב ספר־לימוד בנושא הזה, אבל מראש הזהיר את קוראיו-תלמידיו: "תעשו מה שאני אומר לכם לעשות – לא מה שאני עושה".

משחקו טבעי. מרבה לקחת סיכונים, במיוחד כשהוא לחוץ. מעורר עצמו כל המשחק ונלחם עד הנקודה האחרונה. תכונה זו העניקה לו את אהדת הצופים והערכת עמיתיו־יריביו. ■

בהחזרת הגשה, אין מספיק זמן למקם את הרגליים באופן שמומלץ לחבטת גב היד. בתמונה משמאל נראה קונורס מתכונן לחבוט בתנוחה פתוחה, ומימין – צעד ברגל שמאל קדימה וכך הוא מוסיף עוצמה לכדור ושומר על הכיוון לאורך הקו. אם קונורס היה רוצה לחבוט באלכסון, היה נשאר עם התנוחה הפתוחה של הרגליים והיה מסובב יותר את הכתפיים. החזרות ההגשה שלו הן כל כך אגרסיביות ששחקנים רבים מעדיפים לא להתקרב לרשת, אחרי הגשתם.

החזרת הגשה לאורך הקו היא קשה יותר מהחזרות אלכסוניות, עקב הרשת שהיא גבוהה ב־10 ס"מ בצדדים, לעומת המרכז שלה. קונורס לא חושש מ"סטנגה" זו ומשיג "אסים" רבים בחבטות לאורך הקו, רחוק מהישג ידם של יריביו.

״קוראים לי...״

יעקב בלדב, ״האדם השלישי״ בשער הנבחרת וכיום מס. 1 בנתניה – הקבוצה המצליחה ביותר עתה בליגה ■ לא נוח לו המצב עם אריה חביב, היושב כרגע על הספסל: ״יש יריבות ספורטיבית״, הוא מודה באי רצון מופגן לדבר על הנושא העדין הזה ■ איך הגיע ילד־טוב־נצרת זה, לעיר היהלומים ■ מה בין מכבי נתניה של אשתקד לזו של העונה ■ ״נתניה מעולם לא היתה קבוצת תחתית, כי זה פשוט לא מתאים לה״ ■ מה מקור הכינוי המיוחד שדבק בו?

קובי (זנגה) בלדב, במטויה באזור התעשיה בנתניה. נכון לעכשיו, במכבי נתניה רק מפרגנים לו

אבי מורגנשטרן

עכשיו, כשהקבוצה רצה והכל הולך בסדר, יכולים מנהלי מכבי נתניה לחכוך ידיים בהנאה. הנה, יש להם התקפה נפלאה, קישור אנרגטי, הגנה בוטחת ושוער צעיר ומוכשר שמוכיח את עצמו. שמו: יעקב בלדב. מנהלי נתניה יאמרו עליו היום את כל השבחים שאפשר. אבל בלדב לא שוכח, שלפני תחילת העונה, הם אלו שלחצו על זאביק זלצר לשחרר את בלדב לקבוצה אחרת. רצו ששוער וותיק ומנוסה כמו אריה חביב, שבאמתחתו רקורד מרשים של משחקים בינלאומיים כמרי הנבחרת, יגן על שער היהלומים. זלצר התעקש. היום, יותר נכון לומר: נכון להיום – כולם מרוצים. כמעט כולם.

אריה חביב בטח שלא מרוצה. לא מתאים לשוער ברמתו לשבת על הספסל. גם זלצר מעיד על כך שזה לא נוח ואפילו יעקב בלדב לא מרוצה. בחור מוצק, בן 22, שרק עכשיו ניתנה לו הזדמנות של ממש לפרוע את ההשקעה שהשקיעו בו לפני ארבע עונות, כשנרכש לצמיתות מנצרת־עלית. בלדב לא חושב ששני שוערים ברמה שכזו, צריכים להיות בקבוצה אחת.

לא נוח לו, לדבר על חביב. הוא לא מסוכסך איתו, אבל מטבע הדברים יריבות ספורטיבית שכזו, לא הופכת אותם לזוג אידיאלי. בלדב יודע שטעויות שלו, לכשיבואו, יכולות לעלות לו ביוקר. אסור לו להיות אפילו בשבריר של משבר. יש מי שמחכה בפתח. לפעמים זה טוב ומועיל, לפעמים הלחץ יכול לשבור אותך.

מתח סמוי

״אני מאמין שיש בינינו איזה מתח סמוי״, אומר בלדב. ״אנחנו לא שונאים האחד את עמיתו. אף פעם לא רבנו. האמת, שאין לי חשק גדול לדבר על הנושא הזה. אם תעשה סטטיסטיקה תראה שאין באף קבוצה לאומית שני שוערים ברמה שכזו. לכל שוער טוב יש מחליף שמוכן להכנס רק במצבים מיוחדים. זה פוגע באחד השוערים. מצד אחד, אריה על הספסל ומצד שני גם בי זה פוגע. הרי יהיו לי תקופות לא טובות. לכל ספורטאי יש רגעים פחות טובים, אז יכולים להוציא אותי מהשער. באף קבוצה זה לא קיים״.

קיים או לא, אבל ברגע שה״בוס״ יצחק תשובה וחבריו החליטו שלנתניה יהיו שני שוערים ברמה גבוהה, מישהו משלם את המחיר. לבלדב יש רקורד ארוך ומפותל עם הנהלת נתניה. הוא מדגיש שהם עזרו לו ותמכו בו מבחינה כלכלית. עובדה: רכשו לו דירה. אבל כשהעניין הגיע לדרגה מקצועית, תמיד ראו בו נער שעתידו לפניו. ההווה עדיין לא הגיע. לאחר שנרכש מנצרת־עלית לפני 4 עונות ושלח את אריה אלתר למכבי יפו, הופיע בלדב ב־26 משחקים. מאזן מכובד, לכל הדעות. את ארבעת המשחקים החסרים להשלמת עונת הליגה, הוא בילה בלבוש אזרחי – לאחר ״עונש קובלנץ״ המפורסם. (ראה מסגרת).

בלדב היה אז בן 18. קפטן נבחרת הנוער, עם עתיד מזהיר שניבאו לו רבים ממאמני הכדורגל. שמוליק פרלמן המליץ למאמן והנהלת נתניה לרכוש אותו. אריה רדלר קיבל אותו בזרועות פתוחות. שנה מאוחר יותר הגיע לקבוצה צבי רוזן. רוזן החליט להסתער במהרה על צמרת הליגה. לשם כך הביא כמה שחקני רכש ובמיוחד התעקש על שוער. לא סמך על הבחור הכשרוני. בלדב נאלץ למהר מדי בוקר לדוכן העיתונים הקרוב, כדי לקרוא מי השוער שיחליף אותו. הרשימה היתה ארוכה.

זלצר שיכנע

״זו היתה תקופה קשה מאד, מבחינתי. כל פעם נכתב בעיתון שם אחר שמגיע להחליף אותי. זה הרס אותי. רציתי לקום וללכת. זה לא נתן לי שקט נפשי. כל הזמן הייתי במתח. התאמנתי בלי התלהבות, כי ראיתי שלא סומכים עלי ומראש אין לי סיכוי. ידעתי שיביאו מישהו שיעמוד בשער, במקומי. ההנהלה והמאמן רוזן לא האמינו בי. חשבו שאני לא מספיק מנוסה. בסופו של דבר, רוזן לחץ על ההנהלה לרכוש את חביב, בכל מחיר. חביב עמד בשער ב־17 משחקים, עד שהחלפתי אותו. רוזן גם התפטר במהלך העונה. במשחקים ששיחקתי הייתי טוב מאד. זלצר שהחליף את רוזן, נתן לי לשחק. בעונה שעברה, נסענו לפני פתיחת הליגה לגרמניה. לא רציתי להשאר בקבוצה יחד עם חביב. בכל זאת, זלצר שיכנע אותי להשאר. הייתי אמור להיות השוער הראשון, אבל בגלל פציעה אריה עמד בפתיחת הליגה בשער. אחרי כמה משחקים, שוב חזרתי להרכב – אבל לא ניצחנו. אני שיחקתי טוב מאד, אבל לא היה מזל והפסדנו. בשלב מסויים חזרתי לספסל ואריה שב לשער והקבוצה לא הפסיקה לנצח. בסוף הליגה שוב עמדתי בשער ואז כבר היה יותר טוב״.

באותה תקופה אמרו ששחקנים לחצו על זלצר שיחזיר את חביב לשער למרות שהיית טוב. האמינה שאיתך אין מזל.

– ״אני זוכר. הלכתי לכמה שחקנים ותיקים ואפילו התבטאתי כלפיהם בחריפות. זה הגיע אפילו עד לשלב של כמעט אלימות. היו חילופי דברים עם בני לם ופודי חלפון אבל התברר לי שהם לא אמרו לזלצר דבר כזה. היתה ישיבה עם כל השחקנים והתברר שטעיתי. התנצלתי לפניהם. בכל מקרה, באותה תקופה היה לי רצון מאד חזק לקום ולעזוב. ראיתי שאין לי שום סיכוי להתקדם. אני רק הולך אחורה כל הזמן. בסופו של דבר, זלצר האמין בי. כדורגל זה גם הרבה מזל. פעם הגלגל למעלה ופעם למטה״.

יעקב בלדב שגדל בנצרת־עלית, החל לשחק כדורגל רק בגיל 15. קצת מאוחר. בן 16 כבר היה בנבחרת הנוער של ישראל. ההזמנה לבוא ולהיות השוער הראשון במכבי נתניה, בגיל 18, הדהימה אותו. כנער אהד את בית״ר ירושלים.

״זה היה קרש קפיצה ענק בשבילי. לא האמנתי. זה היה בשבילי משהו. האמת שלא היה לי קל בשנה הראשונה, כי הייתי חייל ושרתתי בצפון. הייתי כל היום בדרכים. אחרי הצבא, הייתי נוסע לנתניה לאימון ומשם בערב הייתי נוסע הביתה ולמחרת בבוקר מוקדם לצבא. למרות שזה היה קשה, ידעתי שאני צריך להשקיע הרבה. זה היה שווה״.

שנת מיפנה

אתה מרגיש שבארבעת השנים האלו נתת את מה שהיית צריך לתת?

– ״לא. השנה הזו היא שנת מיפנה, מבחינתי. אני יודע שעד עכשיו לא מימשתי את מה שיש בי. אני מרגיש שאני יכול לתת הרבה יותר. זה הכל תהליך של ניסיון והתבגרות. אתה לומד דברים. רואה אותם בצורה אחרת. אני מסתכל היום על טעויות שעשיתי בעבר וזה נראה לי משונה שעשיתי שגיאות כאלו. צריך לשפר דברים״.

כשאתה במגרש אתה חושב מה יקרה אם תעשה טעות. אולי יכניסו את חביב?

– ״כשאני במגרש, אני לא חושב על שום דבר אלא רק איך להצליח. יש לי תפקיד מאד אחראי״.

כשהיגע מנצרת עלית, חווה הנער מהפרובנציה את תגליות העיר הגדולה. ילד טוב, שגדל על רקע שירי תנועות הנוער וסיסמאות ״היה נכון״ ו״חולצה כחולה״, גילה לפתע שמעבר לצריף של התנועה יש גם מועדוני ריקודים עם אורות ניאון מנצנצים ובחורות חטובות שמכסות מעט יותר מלבוש הכדורגלנים. ואפשר גם לשבת בפאב זה או אחר.

״לא הייתי רגיל לסוג זה של בילויים. בנצרת היינו חבר׳ה שגדלנו יחד – ולא במועדונים. עכשיו כבר למדתי לחיות ולאהוב את התרבות של המועדונים. אין מה לעשות. אבל אני שמח שחונכתי בנערותי, כפי שהורי חינכו אותי. אני לא יודע מה לגבי אחרים – אבל אני נותן כבוד לאנשים, כפי שהורי לימדו אותי. לא מעליב אף אחר. אני לא אחד שתופס תחת על אחרים״.

כולם מרוצים

איך אתה מסביר את השינוי הגדול שחל בנתניה מתעונה שעברה, לפחות במחזורי הפתיחה?

– ״ראשית, השחקנים התבגרו. בשנה שעברה היו הרבה צעירים שלא שיחקו יחד זמן רב ועכשיו כבר יש יותר בטחון וכבר מכירים האחד את חברו. לכל חוליה בקבוצה יש מישהו ותיק, שמקרין על הצעירים. בהגנה חיים בר פשוט חוזר לימיו הגדולים. עושה עבודה נפלאה. בקישור יש את בני לם ופודי חלפון וכחור את מכנס, כשצריך. יש לנו שחקנים צעירים מוכשרים. קורן ושמעון מנחם בהגנה, גבאי בקישור ויגאל מנחם בחוד – וכמובן שלום תקווה. גם זלצר מכיר טוב יותר את השחקנים ויודע מה לדרוש מהם. נכון לעכשיו – כולם מרוצים.

בעונת שעברה נתניה גם סבלה ממכת תכבים ושנאות?

– ״כשיש כשלונות, הכל צף למעלה. כשהולך – הכל בסדר. האמת, שכרגע המצב החברתי בקבוצה הוא ממש טוב ואני מקווה רק שנמשיך כך. ברגע שלא יילך, אני מאמין ששוב יצאו דברים. ככה זה בכל תחום בחיים. אני רק מקווה שנמשיך לרוץ למעלה. אני לא רוצה לומר ׳אליפות׳, אבל אם יהיה לנו מספיק בטחון ואורך רוח, אני מאמין שנתברג למעלה. נתניה הרי מעולם לא היתה קבוצת תחתית. זה לא מתאים לה״.

נתניה גם תמיד העדיפה את משחק ההתקפה על ההגנה. אתה מרגיש חשוף בהגנה עם משחק התקפי שכזה?

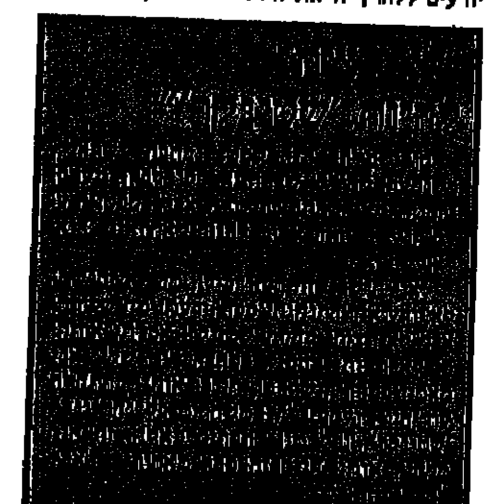
– ״תראה: עם זה לטובת הקבוצה, אז זה גם לטובתי. מצד אחד זה מאפשר לי להפגין את היכולת שלי, כי קבוצות תוקפות אותנו יותר. נתניה תמיד ספגה הרבה שערים, אבל הבקיעה הרבה יותר. אפילו בימיו של ויסוקר הגדול היא ספגה לא מעט שערים. לא איכפת לי לספוג שני שערים, בתנאי שנבקיע חמישה. מה שחשוב: שאני לא אספוג סתם גולים. שאני אוכיח את עצמי״.

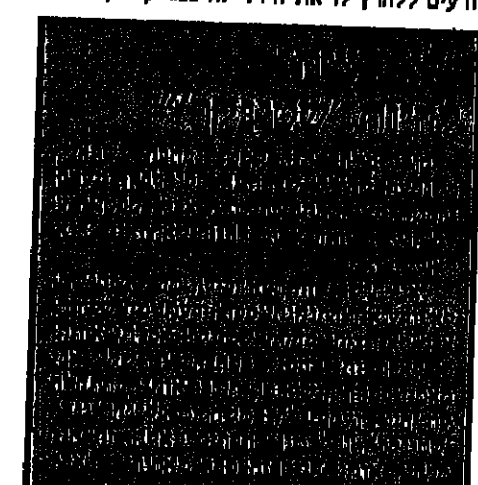
לם המאמץ

איך קיבלו אותך בנתניה? בדרך כלל אין שם הרבה שחקני רכש.

– ״בשנה הראשונה, מי שעזר לי הכי הרבה להיקלט, היה בני לם. הוא ממש אימץ אותי. היה לוקח אותי אחרי אימון אליו הביתה. כך הכרתי אנשים גם מחוץ לחבר׳ה שבקבוצה. למזלי, הגעתי צעיר, כך שזה עזר לי להיקלט. בגיל הזה, אתה עם החברה הצעירים וגדל איתם. בגיל מבוגר יותר קשה להיקלט מבחינה חברתית. אריה למשל, לא גר בנתניה. אחרי האימון הוא נוסע הביתה. אני חייב לציין שאני מעריך אותו מאד. למדתי ממנו לא מעט ואסור לשכוח שהוא נתן 10 שנים גדולות לכדורגל שלנו. אני מאחל לעצמי את ההצלחה שהיתה לו״.

הוריו של בלדב גאים, כמובן, כשהוא חוזר לביקור בנצרת. גם ראש העיר ושאר הנכבדים יודעים ללחוץ לו את היד. ״זה כמו קיבוץ. כולם

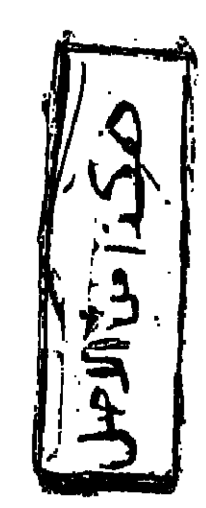

מכירים את כולם״, אומר בלדב. אביו לא בא לראות אותו משחק – ״אבל לפני ׳שירים ושערים׳ הוא כבר מתרגש יותר ממני״.

בשעות הבוקר עובד קובי בלדב בחברת ״ספולדינג״ כאיש מכירות. בצהריים ממהר לאימון בנתניה או בנבחרת ישראל – בה הוא משמש שוער שלישי, אחרי בוני גינזבורג ואריה אלתר. אותו אלתר, שנאלץ לנדוד ליפו בגללו. על גינזבורג, נכון לעכשיו, בלדב עוד לא חושב לאיים. נותן לעצמו עוד זמן להשתפשף. ״בוני הוא שוער מצויין, עם הרבה רקורד בליגה. כרגע הוא טוב ממני. השנה הזו אני רוצה להקדיש למכבי נתניה את כל המאמצים. הנבחרת באה רק בעדיפות שניה. אני מקווה, שמאוחר יותר גם אאבק על תפקיד שוער הנבחרת״.

מי היה השוער שרצית להדמות לו?

– ״הייתי מעריץ נלהב של אבי רן ז״ל. אהבתי את הבן־אדם הזה. לדעתי הוא היה בין השוערים הטובים בעולם. גם היה חבר קרוב שלי. תמיד רציתי לראות אותו משחק. היה אישיות מבחינה מקצועית. מחו״ל אני מעריץ את זנגה מאיטליה. זלצר אפילו הביא לי פוסטר שלו שתלוי אצלי בחדר. החבר׳ה בקבוצה קוראים לי זנגה״ (על שמו של וואלטר זנגה, 1.85 מטר, שוערה בן ה־27 של אינטר מילאנו – א.מ.). ■

יון — אלופת [illegible]

כדורסלני יוון, אלופי אירופה בכדורסל ל־1987, חוגגים את זכייתם בגביע האליפות שנערכה באתונה. השמחה שהלכה שם, בהיכל השלום והידידות, נכנסה כבר להסטוריה של הספורט. האכסטזה הרקיעה שחקים ועברה את כל השיאים, שהיו ידועים עד כה. ביום א' הם יהיו כאן, אלופי אירופה המפתיעים הללו יופיעו בהיכל הספורט ביד־אליהו נגד נבחרת ישראל — במשחק רעים, שישא אופי חגיגי: ישולב בו הטקס המסורתי של הענקת פרסי "ספורטאי השנה" לשנת תשמ"ז, של "מעריב".
בתצלום (מימין): ניקוס גאליס, פאנאיוטיס יאנאקיס, ניקוס לינרדוס וארג'ירים קאבוריס צוהלים עם גביע האליפות בטקס באתונה (צילום: [illegible] ל"שבוע ספורט")

בועז ביסמוט

ערב תחילת עונת הכדורגל בצרפת, נשאל מאמנה הצעיר של מונאקו, ארסן וונגר, ע"י נשיא המועדון, קאמפורה, לאיזה מרכיב נוסף הוא זקוק כדי להבטיח שהקבוצה תהיה יציבה ויעילה לאורך העונה כולה. וונגר לא ענה מיד. הוא יצא ממשרדו של הבוס, רכש כרטיס טיסה הלוך־חזור כפול שלושה, לאיטליה. כששב לצרפת, בתום מסע הנדודים, נכנס לחדרו של קאמפורה ואמר: "מצאתי את האיש לו אני זקוק: מארק הייטלי".

החלוץ הבינלאומי האנגלי סיים בדיוק את תוזהו עם מילאן. הידיעה שבישרה על הזמנתו לשחק בליגה הצרפתית לא ריגשה אותו במיוחד. היתה לו אפשרות בחירה רחבה למדי. שבע קבוצות חיזרו אחריו באותה תקופה. מאוחר יותר יאמר הייטלי, שדווקא עובדה זו הלחיצה אותו. פחד לנחות במקום הלא נכון. כעבור כמה ימים נחת בשדה התעופה "ניס קוט ד'אזור", בריווייירה הצרפתית. המקום הקסים אותו. אהבה ממבט ראשון. ההנהלה, המאמן, כל הצוות שמסביב לקבוצה, גרמו לו להוריע לאישתו ולשלוש בנותיו: "קרימה ללמוד צרפתית!".

רכש טוב

הנחיתה במונאקו עלתה לקבוצה מיליון לירות שטרלינג, אבל היום היא צוערת בפיסגת הליגה וכמעט כולם מנבאים לה, שאם לא תהיה תקלה בלתי צפויה, תזכה בתואר. גם הנרי מישל, מאמן נבחרת צרפת, בין אותם נביאים. במהלך ביקורו בישראל, בחודש שעבר אמר לי: "מונאקו היא קבוצה יוצאת מן הכלל, שבנויה נכון. היתה לה גם הכנה טובה ונכונה – ובתוצאותיה מתחילים לחוש כבר עכשיו. וכמובן היא ביצעה רכש טוב". הנרי מישל, מאמן ה"טריקולור", ציין את הרכש רק בסוף דבריו, במתכוון. "שעריו של מארק הייטלי חיוניים מאד לקבוצה. שערים זה נקודות – אבל בלי גיבוי של יתר חבריו לקבוצה, לא יכול היה הייטלי להבקיע".

בצרפת בכלל ובנסיכות מונאקו בפרט, לא כולם מחזיקים בדעה זו. ללא הייטלי, אומרים שם, אין למונאקו אותו ברק. יש לה את הליטוש (איך לא, כשליה הייטלי משחק גלן הודל), אבל בלעדיו חסר הברק. מי צודק? – כולם. לפני כחודש נאלץ הייטלי לטוס ללונדון לניתוח ברגלו הפצועה. היעדרות צפויה של חודשיים מהמגרשים. מונאקו המשיכה לנצח גם בלעדיו (מישל צדק), אך הניצחונות היו עתה צנועים יותר (מה שמאמת את האסכולה ההייטלית).

המורה הראשון של מארק בכדורגל היה אבא הייטלי, בעצמו כדורגלן בסדר גודל של כוכב. המשפחה חיה בנוטינגהאם, שם שיחק אבא הייטלי בנוטס קאונטי. מגיל 9, ליווה מארק את אביו לכל משחק. לא זו היתה הסיבה שבחר להיות חלוץ. מהרגע הראשון שהחל לשחק כדורגל, עמדת החלוץ התאימה לו יותר מכולן. למארק תמיד פינה חמה בלב לנוטינגהאם, למרות שאביו שיחק בעוד קבוצות: אסטון־וילה, צ'לסי, ליברפול, בירגמינגהאם וקובנטרי. 247 שערים כבש האב בקריירה שלו, ששיאה היתה הזכייה בגביע האנגלי במדי צ'לסי.

את הקריירה שלו החל מארק בגיל 16, כשהצטרף לקובנטרי, כיום מחזיקת הגביע האנגלי. אז לא היה לה תואר כלשהו. עד מהרה זנח את לימודיו והחל לחפש את עתידו על המגרש. כעבור שנה, ה... מחזור האחרון של אותה עונה, ערך את הופעת הבכורה שלו בליגה האנגלית הראשונה, נגד וולבס.

כעבור ארבע שנים, כשהחליט לעזוב, המתינו לו כמה מועדונים עם המחאה פתוחה ביד. צ'לסי, ק.פ.ר ושפילד וונסדיי היו ביניהם. הייטלי העדיף לרדת ליגה. ההצעה מפורטסמות' מהליגה השניה, קסמה לו יותר. פורטסמות', שימי זוהרה היו בשנות ה־50, ביקשה לשוב לצמרת הכדורגל האנגלי. האתגר נראה להייטלי. בפועל היו הדברים שונים. פורטסמות' סיימה את העונה באמצע הטבלה. היעד לא הושג. אולם הייטלי עשה את שלו: 25 שערים שעשוהו לשחקן האהוד ביותר בקבוצה. א־פרופו פורטסמות': רק בעונה שעברה, עלתה סוף סוף לליגת הראשונה וכבר עתה ניכרים שם קשיי הסתגלות.

חמישיית הרכש של מונאקו לעונה הנוכחית. משמאל הייטלי, הודל, ווגל, מו' ובאטיסטון

כתום העונה בפורטסמות', גילו אותו אנשי מילאן האיטלקית. הם עקבו אחריו במהלך מסע של נבחרת אנגליה בדרום אמריקה. 15 יום אחרי הפגישה הראשונה עם הבוסים ממילאנו, היה כבר הייטלי חלק מליגת ארץ המגף. בפורטסמות' זעמו, אבל המחאה ע"ס מיליון ליש"ט שהגיעה ממילאן שינתה את היחס כלפיו. עתה כולם כבר היו מרוצים.

הליגה האיטלקית, אחת האטרקטיביות והעשירות ביותר בעולם, היתה עבורו חוויה בפני עצמה. הייטלי היה רק בן 22 – צעיר, מורע לקשיים הרבים שהמתינו לו באיטליה. החיים הקשים של החלוצים ב"קאלציו", לא הרתיעו אותו. בא כדי ללמוד ולהצליח. הציפיות, כמו מכל כוכב זר, היו רבות. הסיכום: הוא מרוצה. השתפר, עמד בתנאי החוזה והבקיע. בעונתו הראשונה במילאן כבש שבעה שערים. בשניה – שמונה (היה מלך השערים בקבוצה) בעונה שעברה כבש רק שניים, אבל יש לו הסבר למאזנו הדל: לא הופיע בכל המשחקים: סייע רבות לחלוץ השני של הקבוצה, וירדיס, שכבש 17 שערים והיה מלך השערים באיטליה.

הייטלי בא לאיטליה, כאמור, לא רק כדי להצליח, אלא גם כדי להעשיר את השכלתו בכדורגל. כאן למד להיות סבלני, לא למהר. פילוסופיית החיים של הכדורגלן האיטלקי, עלי־פי הייטלי, היא: "למה לעשות היום מה שאפשר מחר". משחק איטי ומבוקר. בראיון לאחר אחד ממשחקיו בעונה הראשונה באיטליה, סיפר כי סבל קשיים רבים. "מטבעי, כך הוא מגדיר עצמו, אני כדורגלן סופה. מרגיש כאילו יש לי מטען חומר נפץ ברגליים. אוהב לזנק על הכדור. והנה לפתע נחתתי בליגה שהכל בה איטי יותר. הכל 'איזי', עד לרגע כיבוש השער". היום הוא טוען שהניסיון האיטלקי עשה לו רק טוב. מפעיל יותר את הראש במשחק, לא רק כדי לנגוח.

גם באיטליה, כמו במונאקו היום, היה להייטלי בן־זוג אנגלי בקבוצה –ריי ווילקינס. שניהם היו ועדיין חברים טובים מאוד. "הוא כמו אח", נוהג הייטלי לומר על ווילקינס. אבל היום ריי בפאריס סן ז'רמן.

ברלוסקוני, הבוס של מילאן, רמז באוקטובר אשתקד להייטלי כי רצוי שיחפש לו בית חדש. הוא רכש את ההולנדי המצוין מרקו ואן באסטן מאייאקס אמסטרדאם, כשהמטרה המוצהרת היא: חלופה להייטלי. החלוץ האנגלי הבין כי אין לו עוד מקום במועדון שחוליית ההתקפה שלו כוללת את מרקו ואן באסטן, חוליט (הרכש ההולנדי האחר) ווירדיס. הייטלי אינו כועס על איש במילאן, אפילו לא על ברלוסקוני. שומר על קשר הדוק עם חבריו הטובים וירדיס, פראנקו, בארסי, פיליפו וגאלי.

וורונה וא.ס. רומא ביקשו שיצטרף אליהן. גם הבונדסליגה שיגרה איתותים ובורוסיה מנשנגלדבך והאלופה, ביירן מינכן, אף שלחו אליו שליחים. גם חולה־הקניות מסקוטלנד, גרהאם סונס, מנהל האלופה סלטיק גלאזגו, הציע לו חוזה. טוטנהאם וליברפול, ביקשו שיחזור הביתה. אבל הייטלי החליט: מונאקו.

קצב: הכל יחסי

בצרפת מצא הייטלי את הכדורגל המהיר שהוא אוהב. כדורגל, שבו החלוץ יכול להתבטא בצורה הרבה יותר טובה מאשר בזה האיטלקי, המבוקר. עובדה: בעונה שבה היה מלך השערים במילאן כבש שמונה שערים – אותו מספר שערים בדיוק כבר כבש ב־9 המחזורים הראשונים שלו בצרפת.

מהירות המשחק בצרפת הפתיעה אותו, לדבריו. אך כדי להמחיש עד כמה העניין הזה יחסי, הרי שגלן הודל (שהגיע למונאקו הישר מאנגליה) הופתע שם, לדבריו, מקצב המשחק ה...איטי.

הייטלי הכיר את בן זוגו האנגלי החדש,רק בצרפת – בדיוק כמו שהכיר את ווילקינס במילאן. היום עוזר הייטלי, בעל הנסיון האיטלקי, להודל. שליטתו באיטלקית מסייעת מאוד במונאקו, שליד הגבול. הייטלי משמש כמעט דוברו של הודל. אבל "במגרש עצמו", הוא אומר, "לא זקוק הודל לעזרה. במגרש הוא עושה מה שרוצה עם הכדור". הייטלי, עצמו, רק מחדיר אותו לרשת.

נוסף לצמד האנגלי רכשה מונאקו, קבוצת המיליונרים של צרפת, עוד שלושה שחקנים: המגן הבינלאומי פאטריק באטיסטון (שהודיע לא מכבר על פרישתו מנבחרת צרפת), המגן רמי ווגל שבא מאלוס והקשר פאבריס מו'.

על־פי הייטלי משחקת מונאקו בסגנונה של טוטנהאם. הודל שמכיר היטב את סגנון התרנגולים מלונדון, מתופקד בקשר התקפי. יוסוף פופאנה, מחוף השנהב, ממלא את תפקידו של כריס וודל, עם פריצות סופה מאגף שמאל שמסתיימות לעתים בבעיטות אימתניות לשער היריב. הייטלי מתופקד כחלוץ בודד – דוגמת קלייב אלן בטוטנהאם.

העובדה ששלושה אנגלים משחקים העונה בצרפת איננה מפתיעה את הייטלי. בשני המונדיאלים האחרונים עלתה צרפת לחצי הגמר וב־84' זכתה בגביע אירופה. לכן, עלי־פי מארק, כמעט טבעי הדבר שהחבורה ווילקינס־הודל־הייטלי תשחק בצרפת.

הקשר עם הנבחרת

לפני שעבר מפורטסמות' למילאן שאל הייטלי את מנהל נבחרת אנגליה, בובי רובסון, אם עזיבתו תגרום להפסקת ההתעניינות בו, בכל הקשור לנבחרת האנגלית. התשובה היתה חד משמעית: "לא". במהלך שתי העונות הראשונות שלו במילאן, קרא לו רובסון בתדירות גבוהה. אשתקד – פחות. ביוני האחרון שוב נקרא לרגל ליטול חלק במשחק בין אנגליה לסקוטלנד (0–0 בגלזגו). ב־9 בספטמבר שיחק הייטלי במדים הלאומיים נגד מערב גרמניה בדיסלדורף (1–3). 26 הופעות בינלאומיות רשם עד עתה (21 בנבחרת הלאומית ו־5 בנבחרת עד גיל 21). 9 שערים הספיק להבקיע עד כה. לחלוץ אחד מקום מובטח בהרכב האנגלי – למלך שערי המונדיאל גארי לינקר, ואיתו מסתדר הייטלי מצוין. רובסון ממשיך לעקוב בהתעניינות רבה אחרי הייטלי, בגירסה הצרפתית שלו: טס במיוחד לפאריס כדי לראותו במשחק הצמרת בין מונאקו לסן ז'רמן. מונאקו ניצחה 1–0. שער הניצחון: הייטלי.

מחוץ למגרש הכדורגל, הייטלי משוגע על מכוניות מרוץ. באנגליה, יש לו פרארי. חלומו הגדול להשתתף במירוץ פורמולה 1. הוא מעריץ את נייג'ל מנסל.

עתה מתאושש הייטלי מניתוח ברגל. הזדמנות לנוח מעט, אחרי הפתיחה המהממת בצרפת. אם הכל יתנהל כשורה, יזכה השנה בתואר ובקיץ, אם ימשיך להרשים, ימצא לו וודאי מקום בנבחרת אנגליה – אם זו אכן תשתתף באליפות אירופה בגרמניה.

בעתיד הלא כל כך רחוק יש בדעתו לשוב לליגה האנגלית. "מי אומר שבעוד שנה־שנתיים לא תראו אותי בטוטנהאם או באברטון?" ■

3 נקודות

ברוריה ביגמן

תצלום למזכרת – עם "אגדה חיה"

ספק אם מישהו מהכוכבים הבולטים, כל "השמות הגדולים" המפארים כיום את הכדורגל שלנו, זכה בכך – אבל רן בן־שמעון הצעיר, "קפטן" נבחרת הנערים של ישראל, "עשה זאת". לא מכבר רשמה נבחרת הנערים הצלחה מרשימה מאד בהונגריה כשזכתה בטורניר בין־לאומי וגם ניצחה בגמר את מזרח־גרמניה. לבד מהגביע של אותו טורניר, הוא גם זכה להצטלם בחברתו של "אגדה" אמיתית: הכוכב המהולל של הונגריה, מגדולי הכדורגלנים בכל הזמנים: פרנץ פושקאש.

תמונה דומה, בחברת פושקאש הגדול, יש גם לחלוץ המצטיין של נבחרת הנערים, גיל ססספורטס. והשניים, רן וגיל, יכולים עתה להשוות בין שתי התמונות ובעזרתן להעלות חוויות מאותו מסע מוצלח.

איך הגיעו השניים אל שתי התמונות? – בעת שהנבחרת עשתה בבודפשט, יצאו השחקנים לאכול באחת המסעדות. אחד הנערים הבחין בדמות מוכרת ולפתע זעק: "היי, זה לא פושקאש?" בירור קצר העלה שאכן זה האיש, כוכב "נבחרת הפלא". מיד ערכו עליו הנערים הישראלים מצור, וביקשו להצטלם עימו למזכרת. לשחקנים אמנם נאמר מראש שלא להביא עמם מצלמות לאותו אירוע "כי יוצאים רק לאכול ומיד חוזרים למלון", אך שניים מהם, טל בנין ודורון סטשניק, התעקשו ונטלו מצלמות. בדיעבד התברר כי איש מהם לא הצטער על כך. בן־שמעון וססספורטס תפסו מיד עמדות, פושקאש חייך – והנה התוצאות. "עוד לא נולדנו, כשפושקאש כבר שיחק וכיכב, אבל הספקנו לראות אותו בסרטים", אמרו הנערים.

רן בן־שמעון ופרנץ פושקאש. מזל שמישהו "הפר" את ההוראה בעניין המצלמות

O O O

פרסום ראשון: שיר להפועל ת"א

תפקחו את העיניים / תסתכלו סביב/ הנה, הנה הם באים/ הפועל תל־אביב.

הם שומרים אישית לוחצת/ הם חוטפים כדור/ הם יוצאים למתפרצת/ אל הסל,ברור.

פזמון: *שחקנים טובים יודעים את הדרך/, וקולעים בלי רחמים //, שחקנים גדולים מכים שוק על ירך –/ השדים האדומים !!*

כי הפועל על הגובה/ ועם בטחון/ אז תורידו את הכובע – איזה נצחון/ הם יודעים איך להטביע/ הם יודעים לצלוף

כי הפועל תל־אביב/ חביבי, זה לא בלוף !!

פזמון...

לינטון טאונס, האווי לאסוף, דלזל ולאבן/ חיים ולוטיקמן ופרישמן ואיימוס כמובן //, איך שהם לוקחים ריבאונד – איזו הגנה!/ הם יקפיצו את הליגה – זוהי העונה!!

את השיר הזה חיבר זאביק זהבי, מיד אחר נצחונה של הפועל ת"א על אליצור נתניה ויש לשיר אותו לפי הלחן של "אנשים טובים". השיר הוא עוד הוכחה שהנה אוהדי הכדורסל של הפועל ת"א יוצאים עתה מהחורים: מריחים שזו עשויה להיות העונה הגדולה של ה"אדומים" – והם כבר מתמרקים...

הזמר־האוהד גבי ברלין, מתכוון לשיר אותו, בערבי שירת ארץ־ישראל שהוא עורך ב"מקום בחוץ", בחוף תל־ברוך בת"א. שם, מסתבר, הוא מוצא שפה משותפת עם רבים מאוהדי "האדומים".

בערב סוכות התארחו במקום מנהל מכבי ת"א בכדורגל, ירון עוז ושוער העבר מיקי מיכאלי – "צהובים" בנשמתם – ושניהם לא הסתדרו כל כך עם השירה האדירה של ה"אדומים". אוהד "צהוב" הציע לגבי ברלין 100 שקלים, כדי שישיר את הימנון המכבים ("מכבי שלנו, מכבי תל־אביב"). ברלין סירב ליטול את הכסף, אלא רק לאחר שישיר, ניסה כוחו ואחרי בית אחד נטל פסק זמן ואמר ש...קיבל כרטיס אדום והפסיק לשיר.

עתה עובד ברלין על ביצוע השיר שהוא רוצה לעשותו להמנונה החדש של הפועל ת"א.

ברלין היה כדורגלן נבחרת האוניברסיטה שהופיעה ב־1968 במשחק עם סטודנטים ממאלטה. הוא במקצועו מורה לביולוגיה בעירוני א' וגידל דור של תלמידים־כדורגלנים, ביניהם שבתאי לוי, בוני גינצבורג, מוטי איוניר, אלון נתן, מיקי כהן ומשה אייזנברג..

זמר־אוהד גבי ברלין (באמצע) בין ג'ונתן דלזל ולינטון טאונס (צילם: עדי אבישי)

● ● ●

הצעה טובה – שספק אם תיושם, ומדוע

מה לשרת הבריאות שושנה ארבלי־אלמוזלינו ולמזכ"ל "הפועל" יצחק אופק ?

בוקר אחד, לפני ימים אחדים, התקשרה שרת הבריאות והציעה למזכ"ל הפועל להצטרף לוועדה שבכוונתה למנות ושאמורה לעסוק בקביעת קריטריונים לבדיקות רפואיות לספורטאים. אופק קיבל את המינוי ברצון, אך גילה לשרה שבעבר הוקמה וועדה דומה בראשותו של ד"ר אברהם עצמון ז"ל, מי שהיה קצין רפואה ראשי בצה"ל. הוועדה התכנסה אך התברר לה, אחרי בדיקות בשטח, שכדי לקיים את חובת בדיקות הספורטאים יש לקחת בחשבון עלות של 50 דולר לכל נבדק. מאחר ש־110 אלף איש, על פי הערכה זהירה, עוסקים בישראל בספורט תחרותי בכל ענפיו, יש להקצות לקיום המלצות הוועדה 5 מיליון דולר – כמו כל תקציב הספורט בישראל, כיום.

מזכ"ל הפועל הציע איפוא לשרת הבריאות שהסכום הנ"ל יוקצה מתקציב משרדה... ספק אם לכך התכוונה גב' ארבלי־אלמוזלינו - אבל היא למדה, בעקיפין, משהו על מצב הספורט בישראל.

לבוש רוסי לר"ג

כדורידני הפועל ר"ג מכינים לנו הפתעה: לפני שובם מגרמניה, מהעימות הכפול עם קבוצת "מאי" מוסקווה, בגביע ההתאחדות הבין־לאומית, רכשו הישראלים מיריביהם הסובייטים את חולצות מועדונם המוסקוואי המפורסם – ומצויידים במערכת לבוש זו, בדעתם להופיע בקרוב במשחקי הליגה בארץ...

חרמת־גנים שנוצחו 20–28 ו־22–26, התגוררו לפני המשחק השני שהיה בווטרטאל, באותו מלון ובאותה קומה עם הסובייטים. הללו הגיעו לגרמניה ללא מט"ח ומכרו לישראלים מכל הבא ליד: קוויאר וסאמובארים, ותפצ"ינו מעץ – תמורת סמה עשרות מארקים או... נעלי אדידס משומשות.

חטיף

הנערה שאיתו. נא להכיר, ג'יין מארטינאט, דוגמנית, נערתו של האדם המהיר ביותר בעולם, הקנדי בן ג'ונסון (9.83). כל אלו שראו אותה לא התאפקו ונעצו בה מבטים מעוררי התפעלות. יש על מה, בגדול (צילום א.פ.)

ישראלית בפאריס. פאריס תארח באביב את אליפות אירופה בטניס שולחן והמארגנים מקוים למאה אלף צופים בשמונה ימי התחרויות. כדי להשיג יעד זה פתחו במיתקפה רבת היקף לקידום מכירות. מסע הפירסומת כולל חשיפת מסמכים הסטוריים וסיפורים על גדולי הענף. ב־Tennis de Table, מגזין צרפתי, מתפרסמת תמונתה של הישראלית אנג'ליקה רוזיאנו (מימין, לידה המערב גרמניה אגנס סימון ממערב גרמניה)). רוזיאנו היתה שש פעמים ברציפות אלופת העולם בתחילת שנות ה־50, כאשר עוד היתה ברומניה מולדתה. ב־1961 הגיעה לגמר האליפות הבין־לאומית היוקרתית של צרפת. בפירסום הצרפתי מופיעה כבר רוזיאנו כישראלית. (דוד דודסון)

תאומי זירת. שני המתאגרפים הסקוטים הללו, אלכס דיקסון (מימין), 24 ואחיו התאום ג'ון, גרמו מבוכה גדולה למארגני תחרות שנערכה בגלזגו. ג'ון צעיר מאחיו ב־20 דקות. שניהם נאבקים על תואר אליפות האי הבריטי במשקל קל. (צילום א.פ.)

הנשיא בגושר. רונאלד רייגן מנסה להבקיע שער במחבט הוקי, כשמולו התייצב שוער הוואשינגטון קאפס פיט פיטורס. היה זה בעת שחברי נבחרת ההוקי האולימפית של ארה"ב התארחו בגן הוורדים בבית הלבן בטקס חגיגי. (צילום א.פ)

חתונת הטניסאים. האמריקנית קארלינג באסט, טניסאית מקצוענית, מחייכת לאחר נשואיה לרוברט סגוסו, בטורונטו. סגוסו וקן פלאק האמריקני זכו בכתר ווימבלדון לזוגות, השנה. (צילום א.פ.)

שיא עולם בסיאול. קלע האקדח הסובייטי איגור באסינסקי קבע במיטווח האולימפי בסיאול 666 נקודות – שיא עולם חדש – בתחרות שנועדה לקבוע את שמונה הטובים ביותר בעולם שייכנס אוטומאטית לתחרות המרכזית באולימפיאדה. בתחרות הרובה, 60 כדור שכיבה, החמיץ הישראלי אדי פפירוב מקום בשמינית הזאת, אף כי קבע הישג של 597 נקודות, זהה לזה של השמיני, קלע מספרד (צילום א.פ)

תחזית למחזור 8

1. מכבי ת"א – מכבי חיפה: מה אתם אומרים, הפסד רביעי רצוף? או אולי הפסד ראשון למכבי? אולי תיקו? אנחנו כבר לא ניפול במשחקים של מכבי חיפה. משולש בתחילת הטופס.

2. הפועל ת"א – בית"ר ת"א: כמו במפגש עם מכבי בשבוע שעבר, גם כאן מפגש בין שתיים שעדיין לא הפסידו העונה. אחת מהן תפסיד השבת. 1, 2.

3. הפועל כפ"ס – מכבי פ"ת: פ"ת נראית כאילו היא בדרכה אל הליגה הארצית. כפ"ס ניצחה אשתקד פעמיים 2–0, ועריפה. סימון 1 הוא סביר, ונסמן אותו.

4. מכבי נתניה – צפרירים חולון: מכבי נתניה נראית מצוין. מוליכה את הליגה, ובמגרשה היא ממש מלהיבה. חולון נלחמת ולא תוותר בקלות. זה המקום לחפש הפתעה. משולש.

5. בני־יהודה – הפועל לוד: (0–0 בשנה שעברה) – לוד מתחילה להירדות השנה כמו בית"ר נתניה אשתקד. עד שיבוא השינוי נסמן לה הפסד. ניצחון ראשון לבני־יהודה.

6. הפועל פ"ת – בית"ר ירושלים: בשנה שעברה ניצחה בית"ר פעמיים – 1–4 ו־3–0. השנה בית"ר משחקת פחות טוב, ופ"ת היא תעלומת הליגה. משולש.

7. הפועל באר־שבע – שמשון ת"א: הניצחון על מכבי חיפה בשבת שעברה, והכדורגל הטוב שמציגה ב"ש, יביאו צופים רבים למגרש. שניהם גם יביאו את הנקודות. ניצחון ביתי לב"ש.

8. מכבי יבנה – בית"ר נתניה: האורחים מתחילים להיראות כמו בשנה שעברה בלאומית, ויבנה שירדה ביחד איתם, מתחילה לחשוב על הדרך חזרה. במפגשים בלאומית ניצחה יבנה 1–6 ובית"ר נתניה השיגה את אחד מניצחונותיה הבודדים (1–0). ניצחון ליבנה.

9. הפועל ירושלים – הכח ר"ג: מקומה של הכח בצמרת הוא זמני בלבד. ירושלים לא תפסיד משחק שני רצוף, ובוודאי לא במגרשה. 1, X.

10. מכבי עמידר – הפועל טבריה. טבריה נראית באחרונה כמו... לירושל, ועמידר כמו עמידר... קשה לנצח את עמידר במגרשה. שני ניצחונות לטבריה אשתקד. משולש.

11. הפועל חיפה – הפועל חדרה: משחק שיש לו כל הנתונים, לפני שריקת הפתיחה, להיות מפגש מלהיב. חדרה משחקת פתוח בבית ובחוץ. 1, 2.

12. הפועל בת־ים – הפועל עכו: בת־ים גמרה את תקופת ההתאקלמות בליגה הארצית. עכו החלה השבת במלחמת הקיום להישארות בליגה, ותנסה לזכות בכל הנקודות. משולש.

13. הפועל יהוד – מכבי יפו: לשתי הקבוצות, המצויות זו ליד זו בטבלה, כבר ארבע תוצאות תיקו משישה משחקים. תיקו חמישי? קשה מאוד להאמין. 1, 2.

14. הפועל ר"ג – מכבי שעריים: ר"ג ניצחה בשנה שעברה פעמיים 1–0 ותנצל, כנראה, את מגרשה הביתי לעוד 1–0 קטן. סימון 1 גם במשחק האחרון.

שיטה מצומצמת

9	8	7	6	5	4	3	2	1

שלשות	5
כפולים	4
טורים מלא	3888
טורים בשיטה המצומצמת	432

שיטות מלאות

	סולידי	הפתעות	הגיוני	לעשירים
שלשות	1	1	1	3
כפולים	4	6	8	4
טורים	16	64	256	432

הליגה הלאומית
(לאחר 6 מחזורים)

		שערים	נק'
1.	מכבי נתניה	6–14	15
2.	מכבי ת"א	7–14	12
3.	בית"ר ת"א	4–10	12
4.	הפועל ת"א	2–6	12
5.	בית"ר י־ם	10–11	8
6.	הפועל כפ"ס	5–6	8
7.	הפועל פ"ת	6–6	8
8.	באר־שבע	4–4	8
9.	שמשון	6–5	6
10.	צפרירים	5–4	6
11.	מכבי פ"ת	8–5	6
12.	בני יהודה	6–4	4
13.	מכבי חיפה	6–2	2
12.	הפועל לוד	19–3	2

הליגה הארצית
(לאחר 6 מחזורים)

		שערים	נק'
1.	הכח ר"ג	3–9	13
2.	הפועל י־ם	7–10	13
3.	הפועל טבריה	11–10	12
4.	מכבי יבנה	5–8	11
5.	הפועל חיפה	5–6	11
6.	הפועל ר"ג	8–8	9
7.	הפועל חדרה	10–12	8
8.	מכבי יפו	2–3	7
9.	הפועל יהוד	10–10	7
10.	רמת־עמידר	8–7	6
11.	שעריים	9–8	6
12.	בת־ים	6–3	5
13.	בית"ר נתניה	9–5	4
14.	הפועל עכו	10–4	2

3 אלופות נוצחו כבר בפתיחה

הליגה לילדים יצאה לדרך ■ נהריה חנכה את מועדון ה־100

צבי גלפרין

תוצאות שני המחוזים הראשונים בליגות הילדים בכדורסל מצביעות, לפי שעה על שיוויון־כוחות במחוזות הנחשבים, מסורתית, לחזקים ביותר. משחקים רבים נסתיימו בהפרשים רחו־קים. במחוזות אחרים בולט אי שיוויון כוחות.

שלוש אלופות אשתקד – נוצחו: במחוז ת"א א', הנחשב לחזק ביותר, הפסידה האלופה מכבי ת"א דרום, למכבי צבר ראשל"צ 23-43 (!). כן נוצחו מכבי רימון י"ם ומכבי יהודה חדרה, בדרכי. התוצאה המרשימה ביו־תר – במפרץ: הפועל נהריה – מישגב 13-113. נתון מעניין אחר: 11 קבו־צות, 8 של בנים, כבר הספיקו להתפ־רק.

התוצאות שנתקבלו מאיגוד הכ־דורסל:

מכבי ת"א דרום. עומדים, מימין: חיים שמואל (מאמן), אפי קלוגר, גיל גולדשטיין, צח יאיר, חן מנור, דרור כהן, דני סרוסי. כורעים: יניב ברונשטיין, אריק אנגלנדר, שחר נוי, עודד קטש, ליאור הריש, דודי אולו (צילם: נאור רהב)

● גליל עליון: ג. עינות ירדן – ק. שמונה 28-44, דפנה – רמות נפתלי 29-54, מלכיה – יראון 25-42, נאות מרדכי – שדה נחמיה 23-49, מטולה – סאסא 23-46, שדה נחמיה – רמות נפתלי 43-50.

● צפון: אליצור צפת – מרום גליל 24-26, יסוד המעלה – חולתא 18-36, מחניים – חוקוק 44-61, קצרין – יסוד המעלה 30-36, ראש פינה – צפת 23-61.

● עמק חירון: רגניה ב' – לביא 26-68, גוש חיספין – עין דור 19-50, אשדות יעקב – אפיקים 31-53, אש־דות יעקב – עין דור 37-58.

● בית שאן: ניר דוד – שדה אלי־הו (צעירים) 9-68, שדה אליהו – יז־רעאל 35-41, בית השיטה – בקעת בית שאן 23-55, גבע – בית השיטה 33-38, בית שאן – מעלה אפריים 28-39, עין חרוד איחוד – ביקעת בית שאן 34-71, גבע – מעלה אפריים 31-62, יזרעאל/עפולה – קישון 75-22.

● עמקים: שומריה – דברת 62-29, יפעת – יקנעם 19-53, מרגין טב־עון – נהלל 13-67, נצרת עלית – ק. טבעון 30-52, עפולה עוגר – קישון העמק 35-39.

● מפרץ: אליצור עכו – ק.ים צפון 17-30, בני נהריה – כפר יאסיף 64-12, בני נהריה – מישגב 22-61, כרמי־אל – בני ביאליק 30-52, נהריה – ק.ים צפון 13-81.

● חיפה: אליצור ק.אתא – חיים חיפה 14-68, יגאלי חיפה – אליצור ק.אתא 39-57, הר הכרמל – אליצור ק. שמואל 37-45, יגאל חיפה – שלום ק.אתא 13-45, צור שלום – שלום ק.אתא 16-41, כפר גלים – חיים חיפה 30-34, עירוני מוצקין – ק.ים 24-57, ק.ים – צור שלום 30-49, יוסף חיפה – ק.ביאליק 43-54.

● חדרה: בית"ר בנימינה – ג'ת 26-27, מעגן מיכאל – שדות ים 47-19, פרדס־חנה – מכבי חדרה 22-43.

● שומרון: כפר הרא"ה – בחן 14-21, מכמורת – בחן 31-42, ג.חיים איחוד – ויתקין 32-51, מגל – מכמו־רת 19-44. משמר השרון – יהודה חד־רה 14-35.

● נתניה: אליצור מ.ס. – ה.נתניה 24-61, א.נתניה – חרות 18-41, חרות – בני ב.יצחק 18-54, א. נתניה – מ. נתניה 21-25, שפיים – בני ב. יצחק 31-55, כפר חיים – געש 45-48, תפוז – געש 27-36, כפר חיים – ה.נתניה 42-59, שפיים – קדמה 18-23, תפוז – א.יהודה 19-28.

● שרון: יהודי רעננה – מ.צפון רעננה 32-48, חרוב – א.ס. רה"ש 38-71, א.ס. רה"ש – מזרח רעננה 9-24, ה.כפ"ס – חרוב 40-86, שקד – מ.כפ"ס 31-83, מ.כפ"ס – בני הרצליה 5-50, צפון רעננה – מזרח רעננה 20-30.

● פ"ת: הצעיר רה"ש 44-54, בני צעירי הרצליה – אריאל 16-56, הפו־על הרצליה – בני צעירי הרצליה 53-31, גבעת השלושה – הפועל פ"ת 18-44, הדס גבעתיים – כלנית ה.שרון 18-70, ג. שמואל – ה. הרצליה 38-34, ג. שמואל – ה.פ"ת 6-61, דקל רעננה – מ.ת"א אליאנס 24-36.

● ר"ג: משה"ב ר"ג – א. בני ברק 13-47, א. ב"ב – מ. פ"ת 12-34, בית"ר ת"א – משה"ב 34-36, תפוח ק.אונו – סער ר"ג 7-94, בית"ר ת"א – בית"ר ר"ג 24-76, בית"ר ר"ג – מ.בת־ים 32-42, מכבי ת"א ר.אביב – ה.צפון ת"א 29-35, מ.רמת־אביב – מ.בת־ים 11-39.

● ת"א א': ברוש גבעתיים – דני רה"ש 31-63, מ.ה.השרון – דוד רמלה 57-71, ברוש חולון – מ.מ.ר"ג 31-43, ברוש חולון – מכבי רעננה 32-65, מכבי רעננה – אשכול פ"ת 32-36.

● ת"א ב': א.ס ארז – צפון רמלה 36-37, א.נוה דוד – מ. דרום בת־ים 25-26, שמואל ק.אונו – נרקיס ה.השרון 43-46, אתרוג גבעתיים – הדס חולון 29-53, אתרוג – נרקיס ה. השרון 43-44, שלום ר"ג – ה. ת"א 42-56, ערן פ"ת – מ. דרום בת־ים 23-60, ארז רמ"ש – מ.ת"א 27-48.

● שפלה: נופשונית – .תל־כביר 24-61, ר"ג צפון – יפו 23-53, רוקח – ה. בת־ים 18-42, אורן חולון – רוקח 25-66, אלון גבעתיים – בני ברית 12-64, מכבי ת"א צפון – בני ברית 53-58, תל כביר – ה.בת־ים 32-67, אלון גבעתיים – לב 5-71, צפון ר"ג – אורן חולון 40-45, מכבי ת"א צפון – נוה גולן 24-44.

● מרכז: נוה מונסון – ניצן ראשל"צ 28-45, ניצן – אליצור ראשל"צ 27-45, ברבור – יהוד 32-35, אפעל־לוד 21-47, צפון בת־ים – מרכז ת"א 16-57.

● שורק: סלע ראשל"צ – ג'נ 27-31, רימון – אריה נ"צ 31-56, נוה סירני – ג"ב 22-51, ה. ראשל"צ – נוה 16-53, נ.סירני – רחובות 29-57, רימון ראשל"צ – ה.ראשל"צ 33-50, עין רוגי רחובות – ר.אליהו 22-54.

● ירושלים: גולן – עוזיאל 17-84, אס"א – מטה יהודה 17-39, ה.י"ם – בית"ר י"ם 15-56, גולן – בית"ר י"ם 19-94, מכבי י"ם – מטה יהודה 74-14, מכבי י"ם – רימון 18-70.

● דרום א': אליצור אשקלון – בניה 19-67, א. יבנה – אשדוד 30-24, באר־טוביה – גדרה 31-36, כוכב מיכאל – גדרות 18-35.

● דרום ב': נתיבות – גוש קטיף 17-38, גת – אופקים 19-46, גפן – צפון אשכול 23-75, גפן – בניש מ. הנגב 31-48, בניש – זית 16-77.

● נגב: אשכול – עומר 8-50, בניש חצרים – מ. ב"ש 21-34, רביבים – אילות 30-36, אילות – ר.הנגב 34-61, עומרים – ר.הנגב 28-94, עד – תמר 12-54.

עידן חדש?

עם סיום עונת המירוצים 87' יש לקוות שעתה יחל עידן חדש בספורט המוטורי הישראלי: הבעיות שנחשפו במהלך העונה ובמירוץ האחרון באשקלון! השאלות הטורדות לקראת העונה הבאה שתחל בפסח 88'

אלון קידר מ"צ'מפיון מוטורספורט" שמר עם העונה על תואר האליפות בקבוצת הנפח ל־1000 סמ"ק. הוא נהג ב"פולו" – היחיד שזכה עד כה בשני תארי אליפות ברציפות (צילומים: יוסי דנה)

מנחם ארמון

כמה אלפי הצופים שפקדו את מרכז המירוצים באשקלון, בשבוע שעבר, נהנו מחוויה מוטורית מלוטשת ומקצועית. מ־11 בבוקר עד 5 אחה"צ, זכו אוהדי הספורט המוטורי במנות גדושות של מירוצים, פעלולים ותמרונים מרהיבים.

לאחר עונה עשירה במשברים ורצופה בתהפוכות, הצליח המועדון המוטורי לייצב את מטולטלת המירוצים ולהעמיד על הרגליים הצגה ראויה לשבח. בעיות מנהליות, שינויים אירגוניים ותחלופות רבות של בעלי הבית, איפיינו את העונה שחלפה. שיפור דראמטי ביכולת האישית של נהגי המועדון וברמת ההכנה של כלי־הרכב המתחרים, היוו משקל שכנגד לטירדות אלו.

מריבות ושיפוט הססני

בשלבים מסויימים, נראה היה שרמת הנהגים והרכבים דהרה קדימה והשאירה הרחק מאחור את המסגרת המארגנת. המירוצים נוהלו בעצלתיים, זמן רב בוזבז בין מיקצה למיקצה. במקרים רבים, הוכרע המיקצה מיד, כשרכב אחד פרץ קדימה מיד ושט, כמעט לבד, על המסלול משך שמונה הקפות. מריבות בין נהגים ושיפוט הססני גרמו לעיכובים ממושכים ולנטישתם של צופים רבים. חברת אניטל, שאירגנה את המירוצים בעונה הקודמת, החליטה לפנות את הזירה לאחר שני מירוצים. עירית מיהרה לתפוס את מקומה ואירגנה את המירוץ הבא. לאחר מכאן החליט המועדון לארגן בעצמו את העניינים וכך עשה בשני המירוצים הבאים. במירוץ האחרון הועבר שרביט האירגון לחברת נגב תקשורת.

הנהגים והמכוניות המשיכו לרוץ כאילו דבר לא אירע. ככל הקשור להכנת הרכבים ולכישורי הנהגים, ככל הקשור לנהיגה גרידא, ניתן לומר שמירוצי ישראל עלו כיתה. נהגים ורכבים שניצחו בקלות בעונות קודמות, מצאו עצמם נלחמים בעקשנות לשמירת הישגיהם, ולא תמיד בהצלחה. רכבים מעולים ומהירים, הגיעו בקושי במקום 3-4. כדי לנצח היום צריך רכב מעולה, הכנה ותחזוקה מקצועית, נהג מוכשר שמכיר היטב את רכבו וקצת מזל. זה מירשם לעליה לדוכן המנצחים.

למרות התחרותיות הלוהטת, בשניים משלוש קבוצות הנפח הוכרעה האליפות עוד לפני מירוץ הסיום. מישל גרז, בויזה 4X4, קבע שיא בקבוצת 1600 סמ"ק וניצח בכל מירוצי העונה. אלון קידר ב"פולו" של "צ'מפיון מוטורספורט" לא ניצח בכולם, אבל סגר את האליפות בקבוצת ה־1000 עוד לפני תחילת המירוץ האחרון. ב־1300, אלופי העבר חיים רווה וזקי זית התקשו להתגבר על דורון גלנט ורמי שוכוטוביץ. האחרון, ב"אלמא" הכריע את גלנט ב"סמבה ראלי" אחרי דו קרב גורלי במירוץ סוף העונה, וכך זכה גם באליפות העונה.

מישל הגדול

במהלך העונה נקט המועדון בכמה צעדים בעלי חשיבות גורלית לספורט המוטורי. מתכונת המירוץ עברה ניתוח חרום. שיטת החלוקה למקצים והעליה לגמר שונתה ביסודיות. מספר ההקפות במקצים המוקדמים צומצם. השיטה החדשה הוכיחה עצמה כיעילה יותר, הוגנת כלפי הנהגים, ומה שיותר חשוב, יותר מעניינת ומרתקת מבחינת הצופים. גם השיפוט חדל להוות מיטרד. הוסיפו שופטים, נקבעו נוהלים ברורים ונגקטה מדיניות החלטית וחדה. נהגים שנהגו בחוסר ספורטיביות הוזהרו מיד. מתפרעים הורחקו. התוצאות נראו בבירור במירוץ האחרון. הפעילות על המסלול שטפה. הכל התנהל במהירות ויעילות. הנהגים והקהל נהנו מהמצב החדש.

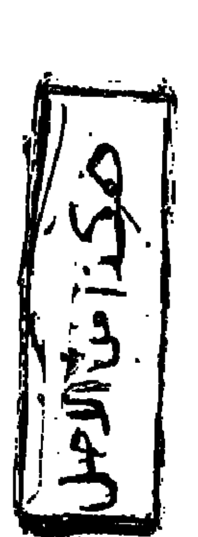
מעבר למירוצים ייחרה אטרקציה נוספת את מירוץ הסיום. קבוצת פעלולנים ביצעה תרגילים עוצרי נשימה על המסלול. חוץ מתרגלים שיגרתיים כסיבוב 180 מעלות ברברס, הפגינו הפעלולנים מאנגליה מיומנות ואומץ במשחקים באש. כנראה שחבורה זו סובלת מפירומאניות סמויה וזירת אשקלון סיפקה להם פורקן. הלהטוטים כללו מעבר דרך קיר של ארגזי עץ בוערים, כשראשו של הפעלולן נתקע בארגז בוער, וגרירת פעלולן דרך משטח קש בוער. התרגילים אינם על טהרת הספורט המוטורי, אך במלחמה על לב הצופים, ניתן להגדירם כנשק קטלני.

דום־לב לצופים

מעלולים עוצרי נשימה לא חסרו גם על המסלול. רם לנדס ב"גולף" גרם דום לב לצופים, לעמיתיו ואולי גם לו עצמו. לאחר ההזנקה במקצה ה־1600, במהלך דהירה מטורפת בישורת ובעיצומו של קרב משולש על כניסה ראשונה לקשת בקצה הישורת, הועף לפתע הגולף באויר. מהירותו של הטיל המעופף ברגע הניתוק מהקרקע, היה קרוב ל־100 קמ"ש. הרכב נחת בשולי המסלול וביצע שמונה גילגולים של 360 מעלות, עד שנעצר. לנדס טולטל בתוכו, כמו גרביים נסחטים במכונת כביסה, אך יצא ללא שריטה. הצדקה טובה להקפדת המועדון בדרישות הבטיחות קשה למצוא.

כעת מתחילה פגרת החורף. האם ישכיל המועדון לנצל אותה לתיכנון ואירגון טובים יותר של העונה הבאה? היצליח לשמור על המסגרת המקצועית שיצר העונה? היצליח לגייס תמיכה מסחרית למרוצים מקצועיים? – שאלות רבות אוספות את הספורט המוטורי בישראל. התשובות יינתנו בפסח 88', בפתיחת העונה החדשה.

רם לנדס יוצא בשלום וללא פגע מה"גולף GTI" בה נהג, אחר שנפגע מה"אסקורט" שדהרה מאחוריו. הוא התהפך כמה פעמים עד שנחת על המסלול. התנגשות אירעה במהירות של 110 קמ"ש (!) במירוץ האחרון ב"ראלי קרוס" באשקלון. קשיחות מבנה המכונית, המיגון הפנימי, חגורת הבטיחות שחגר וקסדה – הצילוהו.

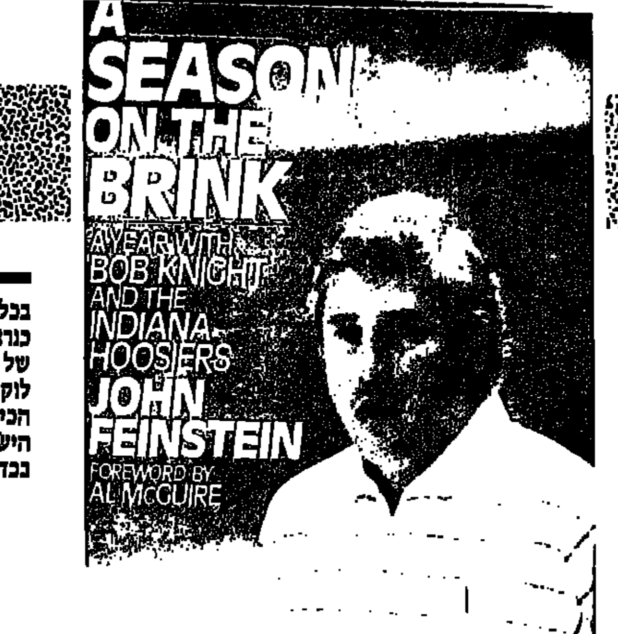

בכל גאון אמיתי חייב, כנראה, להיות גם ניצוץ של שגעון. בובי נייט לוקח איתו את תקרית הכיסא, אך גם את הישגיו המזהירים בכדורסל.

אביר על הסף

בובי נייט נחשב, בפי כל המומחים, לאחד ממאמני הכדורסל הטובים ביותר, גם אם השנויים ביותר במחלוקת בהיסטוריה של הכדורסל ■ אחרי התקרית המפורסמת, בה הטיח כסא בשחקן יריב שעמד לקלוע עונשין – באה העונה הגרועה ביותר בקריירה שלו ■ הוא למד את הלקח, וחזר לצמרת בעונה אדירה של אינדיאנה, המיכללה עימה הגיע להישגיו הגדולים, פרט למדליה האולימפית ב־84', אז עם ג'ורדן ויואינג ■ כתב ה"וושינגטון־פוסט" נילווה לנייט לכל אורך הקאס־באק, וקיבץ את רשמיו בספר רב־מכר בשם "עונה על הסף" ■ להיט היסטרי

יצחק יעקובסון

בקיץ 1984 הצעיד בובי נייט את ארצות־הברית לניצחון מוחץ על ספרד, בגמר האולימפי. עד היום, היה זה פיסגת הישגיו של אחד המאמנים המצליחים והשנויים ביותר במחלוקת בכדורסל המודרני.

רבים הגדירו את נבחרת ארה"ב לאולימפיאדה כנבחרת הטובים הטובה בתולדות הכדורסל. בחירת השחקנים ודרך ניהול המשחקים, נראו למומחים כמבריקים וגאוניים. בובי נייט נעשה גיבור לאומי.

כעבור תשעה חודשים בלבד, התהפך הגלגל. מגיבור לאומי, הפך בובי נייט לבדיחה לאומית. נבחרת אוניברסיטת אינדיאנה שלו סיימה את עונת 85' במאזן הגרוע ב־20 השנים בהן מכהן רוברט מונטגומרי נייט, כמאמנה.

ציד ודיג לשלוה נפשית

את הפגרה שלאחר מכן בילה נייט במסעות ציד ודיג. כשלונות העונה היו לו לסיוט. העונה על הסף, 86', נראתה לו באותו קיץ עגום גדולה ומאיימת. רבים ניסו לשכנעו לפרוש מאימון, ולהתמסר לפרשנות בטלוויזיה, אך הוא היה נחוש בדעתו להחזיר את ה"הוזיירס", אותם הוליך בעבר לשתי אליפויות של המיכללות, למקומם הטבעי בצמרת כדורסל החובבים בארה"ב. נייט חיכה בקוצר רוח ל־15 באוקטובר 85', היום בו החלו האימונים לעונה החדשה.

גם ג'ון פיינסטיין, כתב הכדורסל הקבוע של ה"וושינגטון פוסט", בעל חמישה פרסים על כתיבתו, חיכה למועד הזה – כדי להצטרף לבובי נייט וקבוצתו וללוותה בצמידות בכל עונת 86': בכל אימון, בכל ישיבה של צוות המאמנים, בכל משחק. את רשמיו קיבץ בספר "עונה על הסף", שראה אור לא מכבר והיה מיד לרב־מכר. כמה שבועות עמד בראש רשימת הבסט־סלרים של ה"ניו־יורק טיימס". מתוך הספר עולה דמותו הססגונית של המאמן המפורסם ביותר כיום בארה"ב. לפני כמה ימים נסערו האמריקניים, כשמושל פורטו־ריקו דרש להסגיר את בובי נייט, כדי שירצה מאסר 6 חודשים על תקיפת שוטר שאירעה לפני שמונה שנים, כמשחקים הפאן־אמריקניים...

קליעות עד חצות

בובי נייט נולד ב־25 באוקטובר 1940, כבנם היחיד של פאט והייזל נייט. את צעדיו הראשונים עשה דווקא בבייסבול. בן 12 ראה לראשונה בחייו משחק כדורסל. עד מהרה זה נעשה מרכז עולמו. בלילות הקיץ החמים נהג לקלוע לסל, בפארק ציבורי, עד אחרי חצות. היה כוכב התיכון בעירתו, תלמיד מצטיין, ספורטאי מעולה ואהוב ליבן של הנערות. הוא לא הסתיר שאיפתו להיות הטוב ביותר. מיכללות סינסינאטי ואוהיו־סטייט, אז המובילות בכדורסל הקולג'ים, התחרו על שירותיו.

נייט בחר באוהיו, והצטרף אל אחת הקבוצות הטובות ביותר בכל הזמנים בליגת המיכללות. לתמהונ ההפתעה לא מצא מקומו בחמישיה הפותחת ולראשונה בחייו לא היה כוכב מקומי: שיחק רק כ[illegible] דקות בממוצע, ולמרות קליעותיו המרוייקות וה[illegible] המעולה שלו, המשיך לחמם את הספסל.

בתום לימודיו נתמנה עוזר למאמן נבחרת הצב[illegible] (מיכללת ווסט־פוינט). לאחר שנתיים, בגיל [illegible] מונה כמאמנה הראשי. טכניקת ההגנה וההתקפה הניידת שפיתח, עשו את הצבא לקבוצה חזקה ביותר.

לאחר שש שנים נענה להצעה מאוניברסיטת אינדיאנה, ונתמנה מאמנה הראשי. החלטתו הושפעה מהעובדה שאינדיאנה נחשבת בירת הכדורסל. נייט הצעידה להישגים רבים: ב־76' זכתה לראשונה באליפות ארה"ב למיכללות, הישג שחזר ב־81, כשאייזאה תומאס היה כוכב הקבוצה.

עד מהרה קנה לו בובי נייט שם של אחד מגדולי המאמנים בכל הזמנים. קבוצותיו הצטיינו במשחק ההגנה, והמהירות בהתקפה היתה מסימני ההיכר שלהן. תכונת האופי הבולטת שלו היתה: קוצר רוח והתקפות הזעם כלפי שחקניו והשופטים. באחת מהן כמעט שהביא לסיום הקריירה העשירה שלו כמאמן. היא נודעת מאז בשם "תקרית הכסא".

זה היה בשבת, 23 בפברואר 85', ב"אסמבלי הול" שבבלומינגטון, אינדיאנה, מול מיכללת פרו[illegible]. הפתיחה היתה גרועה, והאורחים הוליכו 12-[illegible] לפתע נשמעה שריקת השופט לעבירה נגד אינדיאנה. נייט יצא מכליו – השתולל כאחוז אמוק וקילל את השופט, שמיהר לפסוק לעבירה טכנית. סטיב רייד, שחקן פרדו עמד על קו העונשין, מול ספסל המחליפים של אינדיאנה. לפתע הסתובב נייט לכיוון הספסל, ולפני שמישהו מצוות עוזריו או שחקניו יתפוס מה עומד להתרחש, הרים כסא פלסטיק והטילו למגרש. הכסא חלף סנטימטרים ספורים מרגליו של רייד, ונחת בצד השני של שדה־המשחק. 17 אלף הצופים עצרו נשימתם, וכן גם מיליונים שצפו בשידור הטלוויזיה מחוף לחוף. את השתיקה הרועמת קטעה משרוקית השופט, שהחליט להרחיק את נייט מהאולם.

מנהל הספורט של מיכללת אינדיאנה, מיהר אל חדר המאמן ומצא את נייט שטוף דמעות. "הוא הבין שעשה שגיאה נוראית", אמר לעיתונאים. גם נשיא האוניברסיטה הבין שעליו לנקוט בצעד משמעתי חריף, ולאחר התלבטות ממושכת החליט להשעות את בובי נייט ממשחק נוסף. תקרית הכסא ממשיכה לרדוף את נייט לכל אשר יפנה. גם כיום – יותר משנתיים מהאירוע המביש – מונפות לעברו כרזות קנטרניות בנושא זה.

התחיל להסביר את העונשים

לאחר עונת הנפל של 85', ערך תכנית אימונים מדוקדקת, כדי להחזיר את ההוזיירס לצמרת. הבין שעליו להשתנות. לאחר 26 שנות אימון, ידע שעליו לחפש דרך חדשה להעברת הידע שלו לשחקניו. אלו ראו בו תמיד מאמן גדול – ומפחיד. הצעקות והתקפות הזעם נמשכו. שחקנים רבים נזרקו מהמגרש אל חדר ההלבשה, לאחר טעויות של מה בכך, שביצעו. אך מעתה טורח בובי נייט להסביר מדוע העניש. הוא חזר לאמן.

למרות שהוא מלחיץ את חניכיו, יודע נייט להפיק מהם יכולת גבוהה. ההוזיירס סיימו את 86' במאזן של 21–7. ההפסד המרגיז לאוניברסיטת קליוולנד, בסיבוב הראשון בבית הגמר, לא מחה את הרושם שבובי נייט הצליח להחזיר קבוצתו לפסים הנכונים.

את הזרעים שזרע בעונת 86', קצר השנה, כשקבוצתו, מונהגת בידי סטיב אלפורד, זכתה בשלישית, באליפות.

בספר מציג פיינסטיין את נייט כמי שרק שחקניו מכירים אותו: מבריק, חם־מזג, מקצועי ותמיד שנוי במחלוקת. ארם החוצה את הקו הדק שבין גאונות לשיגעון.

"עונה על הסף" הוא יותר מסיפורה של עונה אחת – זהו דיוקנו של מאמן גדול, שעבורו כל עונה היא עונה על הסף... ■